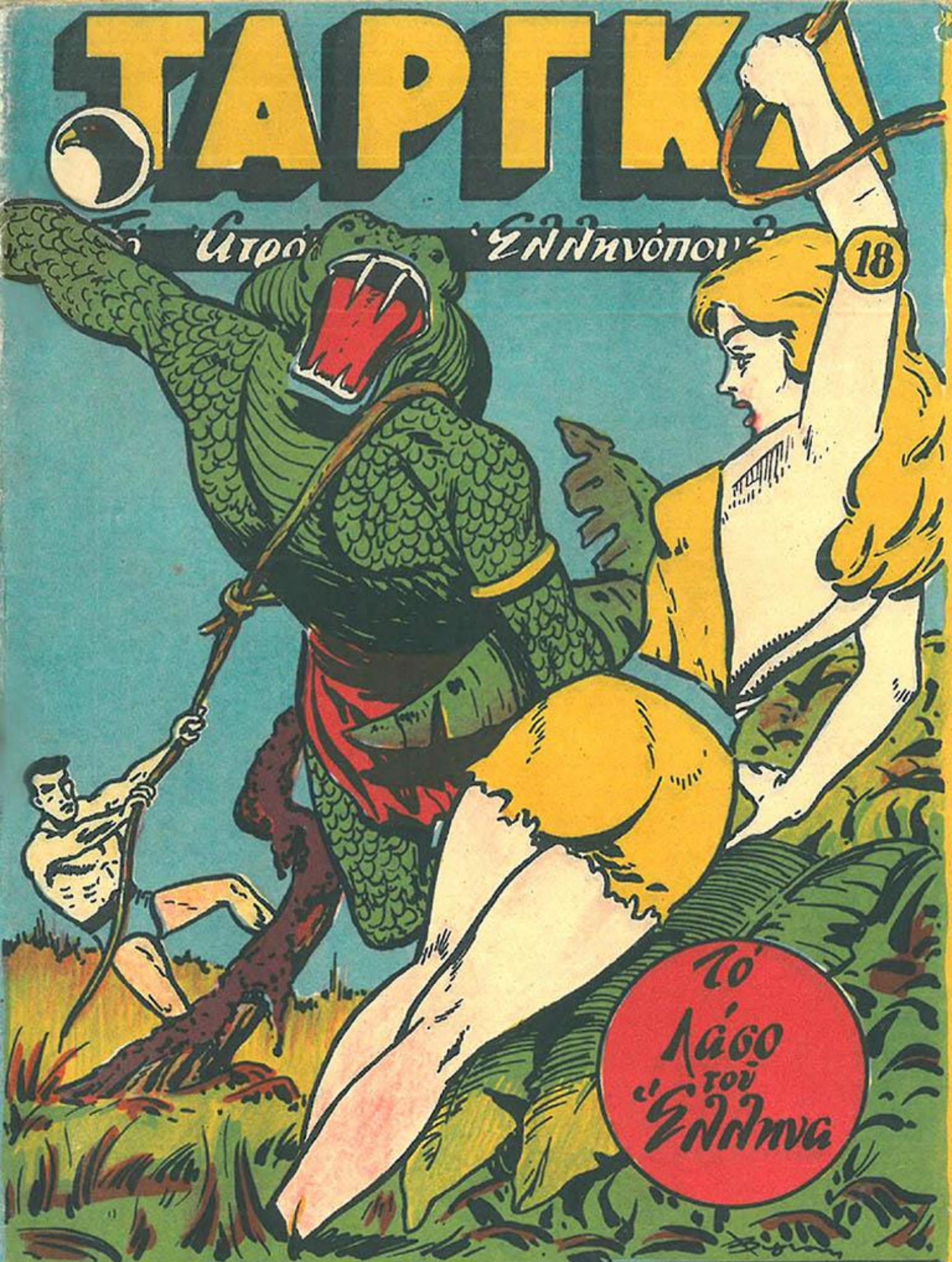

ΤΑΡΓΚΙ

Μπορ Σηληνόπουλος

18

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ

ΗΡΟΙΚΕΣ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΤΟ ΛΑΣΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ

Ο ΚΑΛΟΥΓΚΑ, Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΑΕΤΩΝ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΕΘΑΝΕΙ! ΖΗ ΚΑΙ ΔΡΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΡΓΚΑ, ΤΟΥ ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟΥ, ΜΕ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΣΥΓΚΡΟΥΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΤΙΤΑΝΟΜΑΧΙΑ!...

ΚΕΦ. 1. "Όπου ο 'Ατσίδας δέχεται ένα μπόγο στο κεφάλι χωρίς να τον περιμένει...

Ο 'Ατσίδας είναι καθισμένος κάτω από ένα πελώριο δέντρο, τρώγοντας τη δέκατη πέμπτη καρύδα του. Γύρω του είναι σκορπισμένες σπασμένες καρύδες, λές κι' είναι πεδίο μάχης. Ο νέγρος γουργουρίζει από ευχαρίστησι και κάθε τόσο γλείφει τον χαλκά της μύτης του.

Ξαφνικά, εκεί που έτοιμάζεται να σπάσει μια καρύδα, ένας μπόγος πέφτει από το δέντρο. "Αν έπεφτε πάνω του ασφαλώς θα την είχε άσχημα ο 'Ατσίδας. Μά πέφτει λίγο μπροστά του και τον χτυπά μόνο στο χέρι. 'Η καρύδα πετάγεται μακριά.

— Γρρ!, κάνει θυμωμένος ο 'Ατσίδας δαγκώνοντας τον χαλκά του και γυρίζοντας να δει το μπόγο δεξιά του.

Δεν είναι μπόγος. Είναι ένας ιθαγενής Μπαντού, που πέφτοντας είχε τσακίσει και το κεφάλι του. Το άκόντιό του βρίσκεται δυο μέτρα πάρα πέρα.

Μ' όλη την τεμπελιά του ο 'Ατσίδας σηκώνεται. Γυρίζει ανάσκελα τον μαύρο και βλέπει στο λαιμό του ένα μικρό βέλος. Τόσο μικρό, που μόνο αν ήταν δηλητηριασμένο θα μπορούσε ναχη προκαλέσει

τὸ θάνατο στὸν ἄνθρωπο αὐτό.

— Μικρόβιος, σκοτώνει!, μουρμουρίζει ὁ Ἀτσίδα. Ξέρει ἐμένα τοῦτος βέλος Μικρόβιος εἶναι.

Καὶ γυρίζοντας βάζει μιὰ ἀγριοφωνάρα:

— Μικρόβιος! Ἔ, Μικρόβιος! Ἔλα ντῶ!

Ἀπὸ μέσα ἀπὸ τοὺς θάμνους πετάγεται ξαφνικὰ ὁ Σάμπα.

— Ἐσὺ τί σκοτώνει τοῦτος; ρωτάει ὁ Ἀτσίδα, δαγκώνοντας τὸ χαλκᾶ τῆς μύτης του.

— Ἦταν ἕτοιμος νὰ σε χτυπήσει μὲ τὸ ἀκόντιο, ἀπαντάει ὁ Σάμπα. Ἦταν κρυμμένος στὰ φύλλα τοῦ δέντρου. Μὰ μόλις σήκωσε τὸ ἀκόντιο, βίνγκ! Τοῦρριξα ἓνα βέλος καὶ νάτον...

— Καὶ πάει τὸ καρύντα ἐμένα!, λέει ὁ Ἀτσίδα.

Ἐκείνη τῆ στιγμή φαίνεται νᾶρχεται ἡ Μαλόα, ἡ ὄμορφη ξανθειὰ σύντροφος τοῦ Τάργκα. Βλέποντας τὸν μαῦρο Μπαντοῦ ξαπλωμένο χᾶμω, στέκεται ἀπότομα.

— Τί τρέχει; ρωτάει.

— Τοῦτο τέλει σκοτώνει ἐμένα, λέει ὁ Ἀτσίδα, Μικρόβιος ρίχνει τοῦτο πέφτει σὰν καρύντας!

Ἡ Μαλόα φαίνεται ἀνήσυχη.

— Γιατί νὰ θέλη νὰ σκοτώσει αὐτὸς ἐδῶ; ρωτάει τὸν Ἀτσίδα.

— Ἐγκὼ ὄχι ξέρει. Τέλει φάει - φάει καρύντας ἐμένα!

Ἡ Μαλόα γελάει. Κανένας Μπαντοῦ δὲν θὰ σκότωνε ἔ-

ναν ἄνθρωπο, γιὰ νὰ φάη... καρύδες, ποὺ εἶναι τόσο ἀφθονες στὴ ζούγκλα.

— Κάποιο ἄλλο λόγο θᾶχη αὐτὸς γιὰ νὰ θελήσει νὰ σε σκοτώσει, λέει στὸν Ἀτσίδα. Πρέπει νὰ εἰδοποιήσω τὸν Τάργκα...

Ὁ Τάργκα, τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο, ὁ Κυρίαρχος τῆς Ζούγκλας, ἔχει βγῆ στὸ κυνήγι. Ἐλπίζει νὰ σκοτώσει κανένα ζαρκάδι. Κρατώντας στὸν ὦμο του τὸ τόξο καὶ τὴ φαρέτρα μὲ τὰ βέλη, προχωρεῖ σκυφτὰ καὶ ἀθόρυβα.

Ξαφνικὰ στέκεται. Τὰ ρουθύνια του διαστέλλονται. Τόσα χρόνια στὴ ζούγκλα μπορεῖ νὰ νοιώσει τὴν παρουσία τοῦ ἀνθρώπου μόνο μὲ τὴ μυρουδιά. Τὸ αὐτί του, ἐξασκημένο, μπορεῖ ν' ἀντιληφθῆ καὶ τὸν πιὸ ἀνεπαίσθητο θόρυβο.

Καὶ τώρα νοιώθει τὴ μυρουδιά ἀνθρώπου. Ἀπὸ δυὸ πλευρὲς μάλιστα. Ὅσο ἀθόρυβα κι' ἂν περπατοῦν, τὸ αὐτί τοῦ Τάργκα δὲ γελιέται. Τοὺς ἀκούει κι' αὐτό.

Στέκεται ἀπότομα. Ἐνας ἄγριος βρυχηθμὸς ἀκούγεται. Εἶναι ἡ ὠρυγὴ τοῦ βασιλιᾶ τῆς ζούγκλας, τοῦ λιονταριοῦ. Κι' ἀπὸ τὸ βρυχηθμὸ ὁ Τάργκα καταλαβαίνει ὅτι τὸ θηρίο εἶναι πεινασμένο. Κι' ἓνα πεινασμένο λιοντάρι εἶναι τρομερό. Ἐπιτίθεται χωρὶς δισταγμὸ στὸν ἄνθρωπο.

Τὸ λιοντάρι μυρίζεται ὄχι ἓναν, ἀλλὰ τρεῖς τώρα ἀνθρώπους. Βρίσκεται στὴ δεξιὰ μεριά, στὴν ἴδια μεριὰ ποὺ βρίσκεται κι' ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς

άορατους ανθρώπους, που παρακολουθούν τον Τάργκα. Γιατί σίγουρα αυτόν παρακολουθούν οι δύο άθεατοι άνθρωποι.

Ξαφνικά ένα φοβερό ουρλιαχτό αντηχεί δεξιά. Το λιοντάρι έχει ριχτή στο θύμα του, που ξεφωνίζει στον τρόμο του. Ταυτόχρονα απ' την άριστερή μεριά, ο άλλος άγνωστος πηδάει όρθιος και τὸ βάζει στα πόδια τρομοκρατημένος. Μόλις προλαβαίνει να τὸν πάρη τὸ μάτι τοῦ Τάργκα: ἦταν ἕνας μαῦρος Μπαντού...

Ὁ Ἀτρόμητος Ἕλληνας προχωρεῖ πρὸς τὸ μέρος πού τὸ λιοντάρι ἔχει κατασπαράξει τὸν ἄλλον. Μὲ τὰ δυὸ μπροστινά του πόδια τὸ θηρίο κρατάει τὴ λεία του, πού εἶναι νεκρὴ πιά. Καὶ ἡ λεία αὐτὴ εἶναι ἄλλος ἕνας μικρὸς Μπαντού!

Γιὰ μιὰ στιγμή τὸ λιοντάρι κυττάζει ἀκίνητο τὸν Τάργκα. Εἶναι ἔτοιμο μὲ τὴν παραμικρὴ κίνησι τοῦ Ἕλληνα νὰ πηδήση ἐπάνω του. Μὰ ὁ Τάργκα δὲν ἦρθε χθὲς στὴ ζούγκλα. Μὲ μιὰ ἀδιόρατη κίνησι, πού οὔτε τὴν ἀντιλαμβάνεται τὸ θηρίο, πιάνει τὸ κοφτερό του μαχαίρι. Πρέπει τώρα νὰ κάνη τὸ λιοντάρι νὰ ἐπιτεθῆ πρῶτο.

— Ἄ!, κάνει ξαφνικά καὶ πηδάει στὰ πλάγια.

Μ' ἕνα τρομερὸ πήδημα τὸ λιοντάρι χυμάει ἀπάνω του. Καθὼς ὅμως ὁ Τάργκα ἔχει τραβηχτὴ στὰ πλάγια, τὸ λιοντάρι δὲν συναντᾶ κανέναν στὸ πήδημά του. Μὲ λύσσα

γυρίζει πίσω καὶ ξαναπηδάει.

Ἄλλὰ τώρα ὁ Τάργκα τὸ περιμένει. Καὶ καθὼς τὸ λιοντάρι πηδάει, τὸ Ἕλληνόπουλο σκύβει καὶ μπήγει τὸ μαχαίρι του στὴν κοιλιά τοῦ θηρίου, πού πέφτει κάτω, σπαράζει γιὰ λίγο καὶ μένει νεκρό.

Δέκα λεπτά ἀργότερα, ὁ Τάργκα τὸ ἔχει γδάρει καὶ ρίχνοντας τὸ δέρμα στὸν ὦμο του, ξεκινᾶ γιὰ νὰ γυρίσῃ πίσω στὸ κατάλυμά του...

ΚΕΦ. 2. Ὅπου ὁ Ἀτσιδάς ἀνεβαίνει στὸν... οὐρανό, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ του μετανοιώνει καὶ ξαναγυρίζει!

Μόλις τὸν βλέπει, ἡ Μαλόα τρέχει κοντὰ του.

— Αὐτὸ ἦταν τὸ κυνήγι μου, λέει ὁ Τάργκα γελώντας καὶ ρίχνοντας τὸ δέρμα τοῦ λιονταριοῦ στὰ πόδια τῆς Μαλόα.

Τὸ μάτι του παίρνει ξαφνικά τὸ πτώμα τοῦ Μπαντού. Τὸ πρόσωπό του σκοτεινιάζει. Ἡ Μαλόα, πού εἶδε τὸ βλέμμα του, τοῦ ἐξηγεῖ:

— Ἦθελε νὰ σκοτώσῃ τὸν Ἀτσιδά, ὁ Σάμπα τῶρριξε ἕνα βέλος καὶ τὸν σκότωσε.

— Ὁ δεύτερος!, μουρμούρισε ὁ Τάργκα. Κι' ἕνας πού ἔφυγε τρεῖς... Τρεῖς Μπαντού...

— Τρεῖς, τί πράγμα; ρωτάει ἡ κοπέλλα.

— Αὐτὸς ἐδῶ θέλησε νὰ σκοτώσῃ τὸν Ἀτσιδά, λέει ὁ Τάργκα. Δυὸ ἄλλοι παρακολουθοῦσαν ἐμένα...

Καὶ διηγεῖται στὴ Μαλόα τί εἶχε συμβῆ.

Ἐκείνη τὴ στιγμή, πλησιάζει

ζει ο 'Ατσίδας με τον Σάμπτα.

— 'Ακούστε, λέει σοβαρά ο Τάργκα. Τρείς μαύροι Μπαντού ήταν άπεσταλμένοι ο ένας να σκοτώσει τον 'Ατσίδα και δυο άλλοι σίγουρα έμένα. Γιατί όμως;

— Φάει κάρύντες!, λέει ο 'Ατσίδας.

Ο Τάργκα έξακολουθεί να είναι σοβαρός, όσο κωμική κι' αν είναι ή εξήγησι του χοντρού νέγρου.

— Οί Μπαντού μόνοι τους, συνεχίζει, ποτέ δεν θα σκέφτονταν να σκοτώσουν έμένα ή κανέναν από τους φίλους μου. Κάποιος είναι πίσω απ' αυτούς... Ποιός όμως;

Ο 'Ατσίδας χώνει μια τεράστια καρύδα στο στόμα του Καλούγκα!

Σωπαίνει για λίγο.

— Αύριο, συνεχίζει, θα πάμε στην περιοχή των Μπαντού. Εκεί θα μάθουμε τί συμβαίνει. Τώρα ας φάμε κάτι...

Ο Σάμπτα παίρνει δρόμο. Σε λίγο ξαναγυρίζει με μερικά άγριοπέποννα και δυο τρείς καρύδες.

Ο 'Ατσίδας, που είναι χορτάτος, έχει πιάσει τη ρίζα ενός δέντρου και γλείφεται σαν γάτα που έφαγε τον ποντικό...

Μετά το φαγητό ο Τάργκα απομακρύνεται λίγο κι' ύστερα από ώρα γυρίζει μ' ένα μάτσο κληματίδες στον ώμο του.

— Τί τις θέλεις αυτές; ρωτάει ή Μαλόα.

— Σκέφτηκα να φτιάσω ένα λάσσο. Είναι εύκολότερο να πιάνης ένα ζαρκάδι ζωντανό... Και... κανέναν Μπαντού! προσθέτει γελώντας.

Ύστερα από λίγη ώρα, το λάσσο είναι έτοιμο. Ο Τάργκα θέλει να το δοκιμάση. Γυρίζοντας βλέπει τον 'Ατσίδα, που γουργουρίζει στη ρίζα του δέντρου.

Χωρίς θόρυβο ανεβαίνει σ' ένα διπλανό δέντρο. Καί, ξαφνικά, ρίχνει από πάνω το λάσσο του στον 'Ατσίδα.

Πριν προλάβη ν' αντιληφθή τί γίνεται, ο 'Ατσίδας αισθάνεται τον έαυτό του ν' ανεβαίνει στον άέρα.

— Κύριος Τάργκα!, φωνάζει νομίζοντας πως ο Τάργκα είναι στο έδαφος. Κύριος Τάργκα! 'Ατσίντα πάει ψηλά-ψηλά, ούρανό! 'Αντίο έσένα...

Μὰ τὸ λάσσο τοῦ Ἑλληνα ταξιδεύει στὸν ἀέρα καὶ ἀσπάζει τὸν Κύριο τῶν Ἀετῶν!...

Ψυχὴ ἐμένα ταξίντι πάει -
πάει ἄλλος κόσμος!

Ἡ Μαλόα κι' ὁ Σάμπα δὲν
μποροῦν νὰ κρατήσουν τὰ
γέλια. Ὁ Τάργκα ἀφήνει τὸ
λάσσο κι' ὁ Ἀτσίδας ξανα-
κατεβαίνει σιγὰ - σιγὰ στὴ
γῆ.

Ὁ χοντρὸς νέγρος γουρλώ-
νει τὰ μάτια του.

— Ψυχὴ ἐμένα, λέει, γυρί-
τζει στὸ γῆς! Ὅκι ἀρέσει αὐ-
τὸ ἄλλο κόσμο!

Πρωῖ-πρωῖ, τὴν ἄλλη μέ-
ρα, οἱ τέσσερις φίλοι ξεκινοῦν
γιὰ τὴν περιοχὴ τῶν Μπαντοῦ.

— Πρέπει νὰ προσέχουμε,
λέει ὁ Τάργκα, Μπορεῖ νὰ
νὰ μᾶς παρακολουθοῦν καὶ νὰ

εἰδοποιήσουν τοὺς ἄλλους
Μπαντοῦ πὼς πᾶμε στὰ μέρη
τους. Πρέπει νὰ μάθουμε τί
συμβαίνει χωρὶς αὐτοὶ νὰ πά-
ρουν εἶδησι.

Προχωροῦν ἔτσι σιωπηλοί.
Ὅλη τὴν ἡμέρα χρειάστηκαν
γιὰ τὴν πορεία τους.

Εἶχε ἀρχίσει νὰ βραδυάζη
ὅταν πλησιάζουν στὸ χωριὸ
τῶν Μπαντοῦ. Σταματοῦν σ'
ἓνα πυκνὸ μέρος τῆς ζούγ-
κλας, γιὰ ν' ἀποφασίσουν τί
θὰ κάνουν.

Μέσα στὴ σιγὴ τοῦ σούρου
που ξαφνικὰ ἀντηχοῦν τύμπα-
να. Ὁ Τάργκα τινάζεται ὄρ-
θιος. Τεντώνει τ' αὐτί του.

— Ὁ Μέγας Καλούγκα, ὁ
Κυρίαρχος τῶν Ἀετῶν, λένε

συνθηματικά τὰ τύμπανα, προστάζει όλους τους Μπαντού νὰ ἐτοιμαστούν γιὰ τὴν περιοχὴ τοῦ Τάργκα, τοῦ Κυρίαρχου τῆς Ζούγκλας... Ἔνας εἶναι ὁ κυρίαρχος, ὁ Καλούγκα! Ὁ Τάργκα πρέπει νὰ πεθάνη! Ὁ Μέγας Καλούγκα...

— Ὁ Καλούγκα!, ψιθυρίζει χλωμὴ ἡ Μαλόα. Μὰ δὲν πέθανε λοιπὸν αὐτὸ τὸ τέρας;

Ὁ Ἀτσιδάς, πού εἶναι ξαπλωμένος χάμω, ἀκούγοντας τ' ὄνομα τοῦ Καλούγκα, τινάζεται σὰν νὰ τὸν δάγκασε σκορπιός.

— Καλούγκας!, φωνάζει. Τίγκρη ντὲν τρώει Καλούγκας, τίγκρη ὅκι ἀξίζει τίποτα...

— Δὲν ξέρω τί ἔγινε, λέει ὁ Τάργκα, καὶ πῶς γλύτωσε ὁ Καλούγκα ἀπὸ τίς τίγρεις. Φαντάζομαι ὅτι οἱ ἄετοὶ τοῦ θὰ ἐπιτεθῆκαν στὰ θηρία κι' αὐτὰ ἀναγκάστηκαν νὰ τὸν ἀφήσουν. Ὅμως καταλαβαίνετε τώρα ὅτι ὁ Καλούγκα δὲν θὰ ἤσυχάση ὅσο ζοῦμε ἐμεῖς. Ἀκούσατε τί λὲν τὰ τύμπανα...

— Καὶ τώρα; ρωτᾶει ἀνησυχὴ ἡ Μαλόα.

— Οἱ Μπαντοῦ εἶναι τώρα ἤσυχοι ὅτι ἐμεῖς δὲν ξέρουμε τίποτα. Θὰ τοὺς ἐπιτεθοῦμε λοιπὸν ὅλοι μαζί ἀπὸ τέσσερις μεριές, γιὰ νὰ τοὺς τρομοκρατήσουμε.

— Κι' οἱ ἄετοὶ τοῦ Καλούγκα; ρώτησε ἡ Μαλόα.

— Γι' αὐτοὺς θὰ φροντίσῃ ὁ Σάμπα. Μὲ τὰ δηλητηριασμένα βέλη τοῦ θὰ ρίχνῃ

στοὺς Μπαντοῦ. Ἄν ὅμως μᾶς ἐπιτεθοῦν ἄετοί, θ' ἀφήσῃ τοὺς Μπαντοῦ καὶ θὰ ρίξῃ στὰ ὄρνεα. Μόνο θὰ πρέπει ν' ἄχῃ τὰ μάτια τοῦ δεκατέσσερα...

— Ἄμα Μικρόβιος ὅκι ἔχει ντεκατέσσερος μάτια, λέει ὁ Ἀτσιδάς, ἐγκῶ ντώσει - ντώσει αὐτὸ φάει - φάει πιὸ μεγκάλο τίγκρι τζούγκλα...

— Ἐσύ, Ἀτσιδά, συνεχίζει ὁ Τάργκα, θὰ πιάσῃς τὴν ἀριστερὴ μεριά. Ἐγὼ θὰ τοὺς ἐπιτεθῶ ἀπὸ μπροστὰ μὲ τὰ βέλη μου. Τὸ ἴδιο κι' ἡ Μαλόα ἀπ' τὴν πίσω μεριά, χωρὶς ὅμως νὰ φανῇ καθόλου. Ἄν δῆς κίνδυνο, Μαλόα, φύγε καὶ πῆγαινε νὰ μᾶς περιμένῃς στὸ μέρος πού μένουμε.

Ὁ κρότος τῶν τυμπάνων συνεχίζεται. Ὁ Τάργκα ἐτοιμάζει τὸ τόξο του, τὸ ἴδιο κι' ἡ Μαλόα, ἐνῶ ὁ Ἀτσιδάς βγάζει τὸ φυσοκάλαμό του. Ὁ Σάμπα ἐτοιμάζει τὰ φαρμακερὰ βέλη του.

Σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο τοῦ Τάργκα, ὁ καθένας παίρνει τὴ θέσι του. Μπροστὰ του ὁ ἀτρόμητος Ἕλληνας βλέπει τοὺς Μπαντοῦ νὰ εἶναι μαζεμένοι γύρω ἀπὸ τὸν ἀρχηγό τους, πού κάτι τοὺς λέει ἐκείνη τῇ στιγμῇ.

Τὰ τύμπανα ξαφνικὰ σιωπαίνουν.

Πρόκειται νὰ μιλήσῃ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μπαντοῦ. Ἀκούγεται ἡ φωνή του:

— Ὁ Μέγας Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν προστάζει...

Ἐνα φύσημα τοῦ καλαμιοῦ τοῦ Ἀτσιδά κι' ὁ ἀρχηγός.

βρίσκεται φαρδύς - πλατύς στο έδαφος.

“Αγρια ούρλιαχτά αντηχούν. Οί Μπαντού αρπάζουν τ' ακόντια τους κι' αρχίζουν να τρέχουν γύρω, χωρίς όμως να βλέπουν κανένα. Ο 'Ατσίδας είναι καλά κρυμμένος σε κάτι πυκνούς θάμνους.

“Ένα δεύτερο βέλος, από τον Τάργκα αυτή τη φορά, ρίχνει κάτω έναν άλλον Μπαντού. Δυο άλλοι όρμούν προς το μέρος απ' όπου φάνηκε ναρχεται το βέλος. Ο ένας όμως δεν προλαβαίνει να κάνει δυο βήματα, γιατί το βέλος της Μαλόα τον βρίσκει στη ράχη. Ο άλλος πλησιάζει προς το μέρος όπου είναι κρυμμένος ο Τάργκα, όταν το φυσοκάλαμο του 'Ατσίδα θαυματοργει και πάλι.

Οί Μπαντού έχουν πανικοβληθή. Τρέχουν δώθε-κειθε ούρλιάζοντας σαν τρελλοί. Το φυσοκάλαμο του 'Ατσίδα και τα βέλη του Τάργκα και της Μαλόα κάνουν θραύσι. Μόνο του Σάμπα δέ φαίνονται πουθενά. Ο μικρόσωμος νέγρος κρατά τα βέλη του για ώρα ανάγκης, αν τυχόν έπιτεθούν οί αετοί.

Και δεν έχει άδικο. Γιατί σε λίγο ένας πελώριος αετός φαίνεται στον ουρανό...

ΚΕΦ. 3. “Όπου ο Σάμπα παίρνει το λουτρό του σ' ένα ποτάμι παρέα με κροκοδείλους!

Ο αετός όρμάει κατά του Τάργκα. Πριν όμως πλησίαση στο άτρόμητο Έλληνό πουλο, ένα βέλος του Σάμπα

τον βρίσκει στην καρδιά. Το πελώριο πουλί, που θα ζύγιζε τουλάχιστον πενήντα όκάδες, πέφτει στο έδαφος. Από κάτω του βρίσκονται δύο Μπαντού, που έχουν αντιληφθή τη Μαλόα και πλησιάζουν άπειλητικά προς το μέρος της. Το βάρος του πουλιού, που πέφτει στα κεφάλια τους, τους σπάζει τα κόκκαλα του σβέρκου, κι' έτσι πέφτουν κι' αυτοί και δεν ξανασηκώνονται πιά.

Τον πρώτο αετό ακολουθεί δεύτερος. Ένα άλλο βέλος του Σάμπα στέλνει κι' αυτόν στο έδαφος.

Ο 'Ατσίδας που βλέπει τους δυο αετούς να πέφτουν, γλείφει το χαλκά της μύτης του μ' εύχαριστησι.

— Γρρρ!, κάνει. Μικρόβιος σκοτώνει - σκοτώνει αετός, έγκω ψήσει αετός, φάει - φάει!...

“Ένας τρίτος αετός φαίνεται στον όρίζοντα. Όρμάει προς το μέρος του 'Ατσίδα, που περιμένοντας να τον χτυπήση ο Σάμπα, δεν κουνιέται. Μά βλέποντας ότι ο αετός βρίσκεται σε λίγα μόνο μέτρα απόστασι απ' αυτόν, φυσάει γρήγορα το καλάμι του.

“Ήταν καιρός, γιατί το πουλί πέφτει μόλις ένα μέτρο μακριά από τον 'Ατσίδα!

— Κάτι πάθει - πάθει, Μικρόβιος!, μουρμουρίζει ανήσυχος ο 'Ατσίδας.

Την ίδια σκέψη κάνει και ο Τάργκα, βλέποντας τον αετό να φτάνη ως τον 'Ατσίδα, χωρίς να έχη επέμβει ο Σάμπα. “Η Μαλόα απ' την άλλη με-

ριά βρίσκεται κι' αυτή σ' άγωνία. "Αν τούς έπιτεθούν πιο πολλοί άετοί;

Σκυφτός, ό Τάργκα τρέχει πρós τó μέρος τού 'Ατσίδα. "Ερχεται ή νύχτα τώρα. Κι' ή νύχτα πέφτει άπότομα στη ζούγκλα.

— Πού είναι ό Σάμπα; ρωτάει ό Τάργκα, ένώ τήν ίδια στιγμή φτάνει κι' ή Μαλόα.

— Μικρόβιο χάτηκε, άπαντάει ό 'Ατσίδας. "Εγκώ όκι ξέρει - ξέρει τί Μικρόβιος γίνε...

— Πρέπει νά τόν βρούμε, λέει ό Τάργκα. "Ελάτε ν' άπομακρυνθούμε γρήγορα άπό δώ...

Τò σώμα τού Σάμπα ταξιδεύει στον άέρα και πέφτει κοντά στον κροκόδειλο!

Τί έχει άπογίνει ό Σάμπα; "Ο νάνος έχει ρίξει τó πρώτο βέλος στον άετό κι' ύστερα τó δεύτερο. "Όταν φαίνεται κι' ό τρίτος άετός, ό νάνος είναι έτοιμος νά ρίξη ένα βέλος, όταν νοιώθη ξαφνικά δυò χέρια νά τόν τυλίγουν τόσο σφιχτά πού τόν παραλύουν.

Γυρίζει τó κεφάλι και τó βλέμμα του παίρνει ένα όν πρασινωπό; μέ δυò πελώρια δόντια στο έπάνω σαγόκι και δέρμα σκληρό, φολιδωτό σαν τού κροκοδείλου!

"Ο Σάμπα καταλαβαίνει άμέσως: Είναι ό Καλούγκα! "Ο Κύριος τών 'Αετών! "Ο νάνος είναι έτοιμος νά φωνάξη, νά ειδοποιήση τούς φίλους του, όταν ένα γερό χτύπημα στο κεφάλι τόν κάνει νά χάση τις αισθήσεις του...

"Ο Καλούγκα τόν άρπάζει στους ώμους του και αρχίζει νά τρέχη...

"Ακολουθώντας τά ίχνη, πού είχαν αφήσει τά σουβλερά πόδια τού Καλούγκα, ό Τάργκα, ή Μαλόα κι' ό 'Ατσίδας, προχωρούν μέ πρόφύλαξι. Είναι νύχτα, αλλά μια πανσέληνος στον όλοκάθαρο ούρανό, φωτίζει σαν ήμέρα. "Αλλά ίχνη θά ήταν δύσκολο νά διακριθούν, μά τά πόδια τού Καλούγκα είναι, όπως και τά χέρια του, σουβλερά, και βυθίζονται βαθειά στο ύγρό χώμα ή σπάζουν τά τρυφερά κλαδιά τών θάμνων, όταν περπατάη.

Προχωρούν έτσι ίσαμε δυò ώρες, όταν ό Τάργκα στέκεται. Τά ρουθούνια του άνοι-

οκλείνουν νοιώθοντας την ύ-
ρασία.

— Φτάνουμε στον ποταμό
Ιπόνγκο, λέει.

— 'Ιπόνγκο; Έκανε η Μα-
λόα. Στον ποταμό των κρο-
οδείλων;

— Ναί. Καί πρέπει νά προ-
άβουμε τον Καλούγκα πριν
ίξη τον Σάμπα στους κρο-
οδείλους!

— Μικρόβιος ὄκι περάση
αλά στόμα κοροκόντειλος!,
ουρμουρίζει ὁ 'Ατσίδας, δαγ-
ώνοντας τὸ χαλκᾶ του. Κο-
ροκόντειλος χάψει - χάψει Μι-
ρόβιος!

'Αρχίζουν νά προχωροῦν
χεδὸν τρέχοντας. Αναμεσα
τὰ δέντρα, κάτω ἀπὸ τὸ ἀ-
ημένιο φῶς τοῦ φεγγαριοῦ,
αινονται σὲ λίγο τὰ ἤρεμα
εἰσὶν τοῦ ποταμοῦ 'Ιπόνγκο,
οὐ κυλοῦν ἀργά.

Σ' ἓνα ξέφωτο, οἱ τρεῖς φί-
οι σταματοῦν ἀπότομα. Κι'
ἰ τρεῖς τους ἔχουν διακρίνει
αυτόχρονα τὸν Καλούγκα,
οὐ ἔχει σηκώσει ψηλὰ στὰ
ἔρια του τὸν Σάμπα γιὰ νὰ
ὄν ρίξη στὸ ποτάμι μὲ τοὺς
ροκοδείλους.

'Ο 'Ατσίδας βγάζει τὸ φυ-
οκάλαμό του, ἀλλὰ ὁ Τάρ-
κα τὸν κρατᾶ. Μὲ νόημα τοῦ
ίνει νὰ καταλάβη ὅτι τὰ βέ-
η εἶναι ἀνίσχυρα στὸ φολι-
ωτὸ δέρμα τοῦ Καλούγκα.

'Ο Τάργκα ξετυλίγει κάτι
πὸ τὴ μέση του: εἶναι τὸ
ἄσο πού ἔχει φτιάξει μὲ τὶς
ληματίδες. Πρὶν ὅμως προ-
ἄβη νὰ τὸ ρίξη, ἓνα πάφλα-
μα ἀκούγεται: ὁ Σάμπα
ρίσκεται στὸ νερό, ἐνῶ ἓνας

Μιὰ στιγμή πρὶν τὴν ἀγγίξη ἡ
Τίγρης, τὸ λάσο τοῦ Τάργκα τρα-
βάει τὴ Μαλόα πρὸς τὰ πίσω!

πελώριος κροκόδειλος τὸν πλη-
σιάζει γοργά.

'Ἐνα σφυριγμα στὸν ἀέρα
καὶ τὸ λάσο τυλίγεται γύρω
ἀπ' τὰ μπράτσα τοῦ Καλού-
γκα. Καθὼς ὁ Τάργκα τὸ τρα-
βάει ἀπότομα, ὁ Κύριος τῶν
'Αετῶν πέφτει ἀνάσκελα. 'Ο
'Ατσίδας δὲν χρειάζεται ὁδη-
γίες τώρα πιά. 'Αρπάζοντας
μιὰ γερὴ κληματίδα, πού
βρέθηκε μπροστά του, δένει
ἀστραπιαῖα τὰ δυὸ πόδια τοῦ
Καλούγκα, πρὶν αὐτὸς προ-
λάβη νὰ σηκωθῆ.

'Ἐνα μουγκρητὸ ἀκούγεται
ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Καλούγ-

κα, που τινάζεται απεγνωσμένα για να απαλλαγεί από τα δεσμά του. Ο Τάργκα του βγάζει το λάσο και τραβά το μαχαίρι του. Το μόνο τρωτό του Καλούγκα πρέπει να είναι το στόμα του. Εκεί θα του μπήξει το μαχαίρι.

Μα ο Καλούγκα, που νοιώθει πώς, αν δεν ξεφύγει τώρα, θα σημάνη το τέλος του, εντείνει τις δυνάμεις του σε υπεράνθρωπη προσπάθεια. Και την ώρα που ο Τάργκα σκύβει για να τον χτυπήσει, τραβάει τον Έλληνα από το πόδι. Χάνοντας την ισορροπία ο Τάργκα πέφτει ανάσκελα. Μα την ίδια στιγμή πηδάει πάνω στον Καλούγκα ο Άτσιδας. Η Μαλόα, που είχε αρπάξει ένα ξύλο να χτυπήσει το τερατόμορφο αυτό όν, δεν μπορεί να κάνει τίποτα από φόβο μη χτυπήσει τον νέγρο.

Στο μεταξύ ο Τάργκα έχει ανασηκωθεί κι' όρμάει πάνω στον Καλούγκα. Με το κύλισμα όμως έχουν φτάσει στην όχθη του ποταμού. Οί κροκόδειλοι, που μυρίστηκαν λεία, πλησιάζουν μ' ανοιχτά τα φουβερὰ στόματά τους...

Ο Τάργκα αντιλαμβάνεται πρώτος τον κίνδυνο, που διατρέχουν από τους κροκόδειλους. Βάζει μια φωνή στον Άτσιδα:

— Μάμπα!

«Μάμπα» στη σουαχilikή διάλεκτο σημαίνει «κροκόδειλος». Τη λέξη την ξέρει καλά ο Άτσιδας και τραβιέται πίσω. Το ίδιο κι' ο Τάργκα. Καθώς τινάζεται όρθιος, βλέπει ότι ο Καλούγκα είναι κι' αυ-

τός όρθιος μπροστά του. Με μια γερή γροθιά τον στέλνει στο ποτάμι!

Καθώς όμως ένας κροκόδειλος έχει ανοίξει το στόμα του να τον αρπάξει, ένας αέτος φανερώνεται ξαφνικά, χυμὰ και με το ράμφος του βγάζει τα δυο μάτια του κροκόδειλου.

Ο Καλούγκα όρμάει έξω, ενώ ο Τάργκα τον περιμένει με τις γροθιές έτοιμες. Μα τώρα ο Καλούγκα έχει βοηθό ισχυρό, τον αέτο, που αφήνοντας τους κροκοδείλους, έφορμὰ έναντίον των τριών φίλων.

Μα ο Άτσιδας τον περιμένει. Μ' ένα φύσημα του καλαμιού, ένα βέλος στέλνει τον αέτο να πέσει στο ποτάμι, όπου οί κροκόδειλοι δεν χάνουν καιρό. Λίγες στιγμές αργότερα, το όρνεο αναπαύεται στο στομάχι των κροκοδείλων!

Μα ο Καλούγκα, στο διάστημα αυτό, έχει εξαφανιστή μέσα στην πυκνή ζούγκλα....

Κ.Ε.Φ. 4. "Όπου ο Άσιδας αρχίζει να τὰ βλέπη παλὺ σκούρα τὰ πράγματα...

Μόλις πέφτει στο νερό, ο Σάμπα καταλαβαίνει ότι πρέπει να κάνει γρήγορα. Οί κροκόδειλοι δεν άστειεύονται. Έχει πια συνέλθει από το χτύπημα και το κρύο νερό τον συνεφέρνει έντελώς.

Καθώς βλέπει μπροστά του ανοιχτό το στόμα ενός κροκοδείλου, του καρφώνει ένα δηλητηριασμένο βέλος — δεν του τὰ είχε πάρει ο Κα-

λούγκα — μὲ τὸ χέρι του. Τὸ ἔρπετό τινάζεται μιὰ - δυὸ φορές καὶ μένει ἀκίνητο. Ὁ Σάμπα ἀρχίζει νὰ κολυμπᾷ γοργά. Δὲν ἀπέχει παρὰ δυὸ-τρὶα μέτρα ἀπ' τὴν ὄχθη. Δυὸ δευτερόλεπτα ἀργότερα, ἔχει βγῆ καὶ ἐξαφανιστῆ μέσα στὴ ζούγκλα, πολὺ πιὸ κάτω ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου εἶναι ὁ Τάργκα, γιατί τὸν εἶχε παρασύρει τὸ ρεῦμα.

Στὸ μεταξύ ὁ Τάργκα, ἡ Μαλόα κι' ὁ Ἀτσίδας, μετὰ τὴν ἐξαφάνισι τοῦ Καλούγκα, κάνουν συμβούλιο.

— Τί λὲς νὰ κάνουμε τώρα; ρωτᾷ ἡ Μαλόα.

— Ἐγκὼ λέει πάει-πάει χωρὶο Μπαντοῦ, λέει ὁ Ἀτσίδας. Καλούγκας πάει ματζέψει-ματζέψει Μπαντοῦ...

— Καὶ ὁ Σάμπα; ξαναρωτᾷ ἡ Μαλόα.

— Ὁ Σάμπα, ἀπαντᾷ ὁ Τάργκα, ἔχει παρασυρθῆ ἀπὸ τὸ ρεῦμα. Ἡ ἔχει γλυτώσει, ὅποτε θὰ μᾶς βρῆ, ἢ ἔχει φαγωθῆ ἀπὸ τοὺς κροκοδείλους, ὅποτε δὲν μένει παρὰ νὰ ἐκδικηθοῦμε τὸ θάνατό του...

Ὁ Ἀτσίδας δαγκώνει τὸ χαλκᾶ ἀπὸ τὸ θυμό του.

— Ἄμα κοροκόντειλος φάει-φάει Μικρόβιος, ἐγκὼ σκοτώσει χίλιος Μπαντοῦ..., λέει.

Ἐχει ἀρχίσει νὰ ξημερώνη. Κι' οἱ τρεῖς ξεκινοῦν γιὰ τὸ χωριὸ τῶν Μπαντοῦ. Μετὰ δυὸ ὥρες ἔχουν κιόλας φτάσει. Ὁ ἥλιος φαίνεται ἐκείνη τὴ στιγμή στὸν ὀρίζοντα.

Γύρω ἀπὸ τὶς καλύβες, οἱ Μπαντοῦ μαζεμένοι ὁμάδες - ὁμάδες, κουβεντιάζουν.

Οἱ τρεῖς φίλοι πλησιάζουν

στὸ φράχτη, ποὺ περιβάλλει τὶς καλύβες.

Κρυμμένοι πίσω ἀπὸ μερικὸς θάμνους παρακολουθοῦν τὶς κινήσεις τῶν μαύρων.

Ξαφνικὰ ἓνα πλήθος Μπαντοῦ, ποὺ ἔχει ἀθόρυβα πλησιάσει πίσω τους, πέφτει ἐπάνω τους. Ὁ Τάργκα τινάζεται σὰν πληγωμένη τίγρις. Μιὰ γροθιά στέλνει ἓναν Μπαντοῦ δυὸ μέτρα πιὸ πέρα. Ἐνὸς ἄλλου τοῦ σπάζει τὸ σαγόνι. Ὁ Ἀτσίδας θαυματουργεῖ. Μ' ἓνα δάγκωμα κόβει ἐνὸς Μπαντοῦ τὴ... μύτη, ἐνῶ μὲ μιὰ γροθιά σπάει τὸ κεφάλι ἐνὸς ἄλλου. Ἡ Μαλόα ἔχει βγάλει τὸ μαχαίρι της καὶ κάνει θραῦσι.

Μὰ οἱ Μπαντοῦ ποὺ τοὺς ἐπιτεθῆκαν, βγάζουν πολεμικὲς κραυγές. Οἱ ἄλλοι Μπαντοῦ μέσα στὸ χωριὸ τὶς ἀκούνε καὶ τρέχουν κι' αὐτοὶ μὲ τὰ ἀκόντια στὰ χέρια.

Ἡ θέσι τῶν φίλων μας εἶναι κρίσιμη. Τρεῖς ἄνθρωποι, ὅσο γενναῖοι κι' ἂν εἶναι, εἶναι ἀδύνατο νὰ τὰ βγάλουν πέρα μὲ ἑκατοντάδες. Ἐτσι σὲ λίγο, δεμένοι κι' οἱ τρεῖς ὀδηγοῦνται στὸ χωριό. Δέκα Μπαντοῦ μὲ τὰ ἀκόντιά τους τοὺς πάνε στὴν πιὸ μεγάλη καλύβα. Ἐκεῖ πρέπει νὰ εἶναι ὁ νέος ἀρχηγός τους — γιατί τὸν πρῶτο τὸν εἶχε ἐξαποστείλει στὸν ἄλλον κόσμο ὁ Ἀτσίδας.

Ἡ κατάπληξι τους ὅμως εἶναι μεγάλη, ὅταν ἀντικρῦζουν τὸν... Καλούγκα! Τὸ πρασινωπὸ τέρας στέκεται ὄρθιο, ἀκουμπώντας σ' ἓνα ἀκόντιο.

Μέχρι τὴ στιγμή ἐκείνη, τὸ

μόνο που είχαν άκούσει από τον Καλούγκα, ήταν γρυλλισμοί και άναρθρες κραυγές. Φαντάζεστε όμως την έκπληξι όλων, αλλά του Τάργκα ιδιαίτερα, όταν τον άκούνε να μιλάει.

Ούτε ο Άτσιδάς, ούτε η Μαλόα καταλαβαίνουν τί λέει. Ο Τάργκα μόνο καταλαβαίνει. Ο Καλούγκα μιλάει... Ιταλικά!

— Ωστε, λέει ειρωνικά ο Καλούγκα, έσύ είσαι ο περίφημος Τάργκα, ο Κυρίαρχος τής Ζούγκλας, έ;

Ο Τάργκα τον κυττάζει περιφρονητικά, χωρίς να μιλάει. Ο Καλούγκα συνεχίζει:

— Το είχα καταλάβει πώς θα γύριζες εδώ πάλι και σε πρόλαβα. Τώρα, λοιπόν, οί ίερες τίγρεις των Μπαντού θα έχουν την τιμή να φάνε τον έξοχώτατο Τάργκα. Και για να μην παραπονιέται ότι θα πάη μόνος του, θα του στείλω μαζί και τον φίλο του τον άράπη με το χαλκά!

Ο Άτσιδάς δέν καταλαβαίνει, αλλά, βλέποντας τον Καλούγκα να τον δείχνει, δαγκώνει το χαλκά τής μύτης του με θυμό, κάνοντας ένα «γρρ»!

— Όσο για την κοπέλλα από δω, είναι πολύ όμορφη για να την φάν οί τίγρεις. Θα την κρατήσω για συντροφιά.

Και χωρίς να προσθέση τίποτ' άλλο, δίνει μιá διαταγή στη γλώσσα των Μπαντού.

Οί μαύροι με τὰ άκόντια, οδηγούν έξω από την καλύβα τους τρεις φίλους και τους βάζουν να καθήσουν χάμω, άκουμπώντας στον τοίχο. Είναι

τόσο γερά δεμένοι, ώστε δέν υπάρχει φόβος να κινηθούν!

Ο Καλούγκα βγαίνει από την καλύβα κι' απομακρύνεται. Σε λίγη ώρα δυο Μπαντού έρχονται και παίρνουν τη Μαλόα.

Κανείς δέν ξέρει που θα οδηγήσουν την όμορφη κοπέλλα...

Ο Τάργκα, καθισμένος άκίνητος, προσπαθει ν' άνακαλύψη κανένα τρόπο διαφυγής...

ΚΕΦ.5. "Όπου ο Άτσιδάς βλέπει ένα πράγμα, που δέν το είχε δη ποτέ στη ζωή του!

Απέναντι στον Τάργκα, σ' απόστασι δύο μέτρων περίπου, είναι ένας πυκνός θάμνος ύψους έναμισυ μέτρου. Ο Τάργκα κυττάζει το θάμνο κάπως παραξενεμένος. Του φαίνεται πώς ο θάμνος κουνιέται, χωρίς να φυσά η παραμικρή πνοή άνέμου.

Οί Μπαντού, που τους φρουρούν, βέβαιοι ότι οί αίχμάλωτοί τους είναι αδύνατο να διαφύγουν, έχουν απομακρυνθῆ και κουβεντιάζουν με τους άλλους.

Ο Τάργκα εξακολουθει να κυττάζει το θάμνο. Τώρα φαίνεται πώς έχει παραξενευτή κι' ο Άτσιδάς, γιατί έχει γουρλώσει τὰ μάτια του κυττάζοντας κι' αυτός το φυτό που σαλεύει.

Και ξαφνικά, κατάπληκτοι κι' οί δυο, βλέπουν το δέντρο να προχωρή μιá πιθαμή και να μένη πάλι άκίνητο! Ο Τάργκα κυττάζει τον Άτσιδά

κι' ὁ Ἀτσίδης τὸν Τάργκα. Τόσα χρόνια στὴ ζούγκλα, ποτὲ δὲν εἶχαν δὴ δέντρο νὰ περπατάη!

Λίγα δευτερόλεπτα ἀκόμα περνοῦν. Ὁ θάμνος προχωρεῖ μιὰ πιθαμὴ ἀκόμα! Ὁ Ἀτσίδης γουρλώνει τὰ μάτια του πιὸ πολὺ. Οἱ Μπαντοῦ πιὸ πέρα δὲν προσέχουν. Οὔτε μποροῦν νὰ φανταστοῦν ὅτι ἓνας θάμνος θὰ περπατοῦσε.

Λίγο ἀκόμα καὶ ὁ μεγάλος θάμνος πλησιάζει σ' ἀπόστασι ἐνὸς μέτρου! Ἕνας Μπαντοῦ κυττάζει πρὸς τὰ ἐκεῖ. Φαίνεται σὰν νὰ παραξενεύεται λίγο, χωρὶς ὅμως κι' ὁ ἴδιος νὰ καταλαβαίνει γιατί. Κάτι ἀνώμαλο ἔχει συμβῆ, μὰ ὁ μαῦρος δὲν βλέπει τί εἶναι καὶ ξαναπιάνει τὴν κουβέντα μὲ τοὺς δικούς του.

Ξαφνικὰ μέσα ἀπὸ τὸ θάμνο βγαίνει ἓνα... μαχαίρι γρήγορα καὶ μὲ τρόπο κόβει τὶς κληματίδες τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ τοῦ Τάργκα. Κι' ἀμέσως τὸ μαχαίρι ἐξαφανίζεται μέσα στὸ θάμνο. Ὁ θάμνος ὑποχωρεῖ κι' αὐτὸς ἀδιόρατα καὶ ἐπανέρχεται στὴ θέσι του.

Ὁ Τάργκα ἔχει ἐλεύθερο τώρα τὸ ἀριστερό του χέρι. Μὲ ἀργές, προσεκτικὲς κινήσεις, βγάζει ἀπ' τὴ ζώνη του τὸ μαχαίρι του, ποὺ δὲν τοῦ τὸ εἶχαν πάρει οἱ Μπαντοῦ, ὅταν τὸν ἔδεσαν, καὶ κόβει τὶς κληματίδες τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ κι' ὕστερα τῶν ποδιῶν του.

Οἱ Μπαντοῦ ἐξακολουθοῦν νὰ μὴ τὸν προσέχουν. Ὁ Ἀτσίδης τᾶχει χαμένα καὶ κυτ-

τάζει μιὰ τὸν Τάργκα καὶ μιὰ τὸ θάμνο.

Ὁ Τάργκα, ποὺ εἶναι καθισμένος δίπλα στὸν Ἀτσίδα, κόβει γρήγορα τὶς κληματίδες τοῦ νέγρου. Τώρα κι' οἱ δύο εἶναι ἐλεύθεροι. Πρέπει ὅμως νὰ ὀπλιστοῦν, γιατί ἔχουν ὡς μόνο ὄπλο τὸ μαχαίρι τοῦ Τάργκα, ποὺ ὅμως εἶναι ἀνίσχυρο μπροστὰ στὰ μακρὰ ἀκόντια τῶν Μπαντοῦ.

Λίγο πιὸ δεξιὰ τους ὑπάρχουν μερικὰ ἀκόντια ὄρθια στὸν τοῖχο. Καὶ χάμω σ' αὐτά, τὸ φυσοκάλαμο τοῦ Ἀτσίδα, ποὺ καθὼς τὸν ἔδεσαν τοῦ εἶχε πέσει. Τὸ λάσο τοῦ Τάργκα εἶναι ἐπίσης ἐκεῖ.

Πρέπει νὰ κάνουν γρήγορα. Ὁ Τάργκα τινάζεται ὄρθιος καὶ πηδῶντας πιάνει ἓνα ἀκόντιο καὶ τὸ λάσσο του, πετάει ἓνα ἄλλο στὸ νέγρο καὶ ταυτόχρονα σπρώχνει πρὸς τὸν Ἀτσίδα μὲ τὸ πόδι τὸ φυσοκάλαμό του.

Ἕνας Μπαντοῦ ὅμως, ποὺ γυρίζει τὸ κεφάλι του ἐκείνη τὴ στιγμή, βλέπει τὴ σκηνὴ καὶ βγάζει μιὰ κραυγὴ. Ὁλοι οἱ μαῦροι ἀναπηδοῦν, ἀρπάζοντας τὰ ἀκόντιά τους. Ὁ πρῶτος ποὺ φώναξε ἀρμάει πρὸς τὸ μέρος τοῦ Τάργκα. Μὰ τὴν ἴδια στιγμή πέφτει νεκρός. Ἕνα βέλος τὸν εἶχε χτυπήσει στὸ λαιμό!

Οἱ Μπαντοῦ κυττάζουν γύρω τους νὰ δοῦν ποιὸς ἔρριξε τὸ βέλος. Δὲν βλέπουν κανέναν. Χυμοῦν τότε πάνω στὸ Ἑλληνόπουλο καὶ τὸ φίλο του. Ὁ Ἀτσίδης δαγκώνει τὸ χαλκᾶ του καί, χρησιμοποι-

ώντας τὸ ἀκόντιο σὰν ρόπαλο, σπάζει ἀράδα κεφάλια.

Στὸ μεταξύ κι' ὁ Τάργκα δὲν κάθεται ἀργός. Τὸ ἀκόντιό του χτυπάει γοργά. Καὶ κάθε χτύπημα σημαίνει κι' ἕνα πτώμα Μπαντοῦ.

Ὅμως ἐκτὸς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δυό, φαίνεται πὼς παίρνει μέρος στὴ μάχη κι' ἕνας τρίτος. Γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς σκοτωμένους ἀπὸ τὰ ἀκόντια τῶν δυὸ φίλων, πέφτουν κάτω καὶ σκοτωμένοι ἀπὸ βέλη!

Καθὼς ὁ Ἀτσιδάς ἔχει στριμώξει δυὸ Μπαντοῦ, αὐτοὶ προφυλαγόμενοι μὲ τὰ ἀκόντιά τους, ὑποχωροῦν σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ καὶ πλησιάζουν τὸ θάμνο.

Ξαφνικὰ πέφτουν κι' οἱ δυὸ μὲ τὰ μούτρα στὸ χῶμα, χτυπημένοι ἀπὸ δυὸ ἀόρατα βέλη!

Ἀλλὰ οἱ Μπαντοῦ δὲν μποροῦν νὰ γελαστοῦν περισσότερο. Ἕνας ποὺ εἶναι δίπλα στὸ θάμνο καὶ βλέπει πὼς ἔπεσαν οἱ δυὸ δικοὶ του κτυπημένοι ἀπὸ πίσω, καταλαβαίνει ὅτι κάτι παράξενο συμβαίνει. Ὑποπτεύεται ὅτι κάποιος εἶναι κρυμμένος μέσα στὸ θάμνο.

Ὅρμᾶ μὲ τὸ ἀκόντιο, ὅταν κι' αὐτὸς κι' οἱ ἄλλοι βλέπουν κατάπληκτοι τὸ θάμνο νὰ...τὸ βάζει στὰ πόδια καὶ νὰ τρέχει. Στὴ σαστιμάρα του ὁ μαῦρος στέκει γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀναποφάσιτος. Αὐτὸ ἦταν ἀρκετὸ ὅμως γιὰ νὰ σημάνη τὸ τέλος του. Γιατί, πίσω του, ὁ Τάργκα τὸν περνᾶ πέρα γιὰ πέρα μὲ τὸ ἀκόντιο.

Ὁ Ἀτσιδάς κυνηγώντας ἕναν Μπαντοῦ, φτάνει κοντὰ στὸ θάμνο ποὺ εἶχε σταματήσει. Καθὼς χώνει μιὰ γερὴ κλωτσιὰ στὰ νῶτα τοῦ μαῦρου, αὐτὸς πέφτει πάνω στὸ θάμνο κι' ὁ θάμνος πέφτει κι' αὐτός!

Καὶ μέσα ἀπὸ τὸ θάμνο βγαίνει ὁ Σάμπα!

— Μικρόβιος!, φωνάζει ὁ Ἀτσιδάς. Μικρόβιος γκίνεταϊ ντέντρος! Πρῶτα τρώει κοροκόντειλος, ὕστερα φυτρώνει ντέντρος! Γρρρ!

ΚΕΦ. 6. Ὅπου ὁ Τάργκα προλαβαίνει καὶ φτᾶ εἰς ἀπάνω στὴν ὥρα...

Στὸ μεταξύ, τὸ ἀκόντιο τοῦ Τάργκα ἔχει σκορπίσει τὸν πανικὸ στοὺς Μπαντοῦ ποὺ τὸ βάζουν στὰ πόδια σὰν λαγοί, ποὺ βλέπουνε κυνηγετικὰ σκυλιά.

— Ἡ Μαλόα!, φωνάει ὁ Τάργκα στοὺς συντρόφους του. Ἐλάτε νὰ σώσουμε τὴ Μαλόα!

Ὅρμοῦν ὅλοι πρὸς τὴ διεύθυνσι ποὺ εἶχαν ἀπομακρυνθῆ οἱ Μπαντοῦ. Μετὰ τὴν ἦττα τους αὐτοὶ ἀσφαλῶς θὰ πήγαιναν ν' ἀναγγείλουν στὸ Καλούγκα τί ἔγινε.

Τὰ ἴχνη τόσων ποδιῶν τῶν Μπαντοῦ εἶναι τόσο εὐδιάκριτα, ὥστε κι' ἕνα μικρὸ παιδί θὰ μπορούσε νὰ τὰ ἀκολουθήσει.

Τρέχουν μαζί. Ὁ Ἀτσιδάς, ποὺ συνήθως βαριέται νὰ κουνηθῆ, λὲς κι' ἔχει φτερὰ στὰ πόδια του τώρα. Ὁ Τάργκα πετάει κυριολεκτικὰ, ἐνῶ πίσω του ἀκολουθεῖ ὁ Σάμπα.

Εἶναι πιὰ μεσημέρι, ὅταν

σταματοῦν ἀπότομα. Ἔνας ἀπαίσιος βρυχηθμὸς ἀκούγεται καὶ σὲ λίγο δεύτερος καὶ τρίτος.

— Οἱ ἱερὲς τίγρεις τῶν Μπαντοῦ!, λέει ὁ Τάργκα. Μείνετε ἐδῶ. Θὰ προχωρήσω ἐγὼ μόνος μου. Τρεῖς μαζί εἶναι εὐκολώτερο νὰ ἀνακαλυφθοῦν. Θὰ μὲ περιμένετε ἐδῶ.

Καὶ λέγοντας αὐτὸ ξετυλίγει τὸ λάσο ἀπὸ τῆ μέση του καὶ ξεκινάει σὰν ἀστραπή...

Σὲ λίγες στιγμὲς ἔχει πλησιάσει στὸ μέρος ποὺ εἶχαν ἀκουστῆ οἱ βρυχηθμοὶ τῶν τίγρων.

Καὶ τότε τὸ μάτι του ἀντικρύζει ἓνα θέαμα φοβερό.

Μιὰ τίγρις εἶναι ἔτοιμη νὰ ἐπιτεθῆ, ἐνῶ ἡ Μαλόα τρομαγμένη ἔχει ἀκουμπήσει σ' ἓνα δέντρο.

Μὲ μιὰ γρήγορη κίνησι τοῦ χεριοῦ ρίχνει τὸ λάσο καὶ πιάνει ἀπὸ τῆ μέση τῆ Μαλόα, τραβῶντας τὴν πρὸς τὸ μέρος του.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ὁρμᾶ ἡ τίγρις ἐπάνω στὴ Μαλόα. Μὰ τὸ μέρος ποὺ στεκόταν προτιήτερα ἢ κοπέλλα εἶναι ἄδειο κι' ἡ τίγρις, ἀναπηδᾶ πίσω ἀγριεμένη.

Σπρώχνοντας πίσω του τῆ Μαλόα ὁ Τάργκα ὁρμάει μὲ τὸ μαχαίρι πάνω στὸ θηρίο. Ἡ πάλη εἶναι σύντομη: λίγα δευτερόλεπτα, καὶ ἡ τίγρις πέφτει νεκρή.

Φωνὲς ἀντηχοῦν. Δυὸ Μπαντοῦ ἀνεβασμένοι σ' ἓνα κοντινὸ δέντρο, βλέποντας τὴν ἱερὴ τίγρις τους νεκρή, βγάζουν κραυγὲς γιὰ νὰ εἰδοποιήσουν τοὺς δικούς τους.

Πρὶν ὅμως φανῆ κανεὶς, προβάλλει ἀπὸ μερικοὺς πυκνοὺς θάμνους ὁ Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν. Ἡ Μαλόα εἶναι τραβηγμένη πιὸ πέρα. Ὁ Τάργκα μόλις ἔχει ἀνασηκωθῆ ἀπὸ τὴν πάλη του μὲ τὴν τίγρι. Τὸ λάσο, ποὺ ἔχει βγάλει ἡ Μαλόα ἀπὸ τὰ μπράτσα της εἶναι χάμω.

Ὁ Τάργκα τ' ἀρπάζει. Τινάζεται πίσω καὶ πρὶν ὁ Καλούγκα ἀπλώσει τὰ σουβλερά του νύχια στὴν κοπέλλα, ἓνα σφύριγμα ἀκούγεται καὶ τὸ λάσο πιάνει τὸν Καλούγκα ἀπὸ τὸν κορμό.

Τὸ τέρας προσπαθεῖ ν' ἀπαλλαγῆ μουγκρίζοντας. Οἱ Μπαντοῦ ὁρμοῦν νὰ κατεβοῦν ἀπὸ τὸ δέντρο.

Ἡ Μαλόα ὅμως δὲν κάθεται ἀκίνητη. Βγάζοντας ἀπὸ τῆ μέση της τὸ μικρὸ κοφτερὸ μαχαίρι της ὁρμᾶ στὸ δέντρο. Ὁ ἓνας Μπαντοῦ, μόλις πατάει στὸ ἔδαφος, πέφτει χτυπημένος στὸ δεξιὸ ὦμο. Ὁ δεύτερος, βλέποντας τὴν τύχη τοῦ συντρόφου του καὶ καταλαβαίνοντας ὅτι ἡ ἴδια τύχη τὸν περιμένει κι' αὐτόν, προσπαθεῖ νὰ ξανανέβη στὸ δέντρο.

Μὰ ἡ Μαλόα, σὰν γάτα, ἀναρριχᾶται πίσω ἀπὸ τὸν Μπαντοῦ. Καὶ σὲ λίγες στιγμὲς βυθίζει τὸ μαχαίρι της στὴ ράχη του. Ὁ Μπαντοῦ πέφτει, περνῶντας ἀπὸ πάνω της, στὸ ἔδαφος καὶ ἀκριβῶς πάνω στὸ σῶμα τοῦ συντρόφου του, ποὺ τραυματισμένος μόνον, προσπαθεῖ ν' ἀνασηκωθῆ. Μὰ μὲ τὸ βάρος τοῦ σώματός του ὁ δεύτερος τὸν ρί-

Η σύγκρουσι ανάμεσα στόν Καλούγκα, τόν Κύριο τόν 'Αετών, και στόν Τάργκα, τόν Κυρίαγο τής Ζούγκλας, είναι τρομερή! Οί

γροθιές και τὰ νύχια δουλεύουν! Τò 'Ελληνόπουλο, με μιὰ ξαφνική επίθεσι ρίχνει τόν αντίπαλό του στούς κροκοδείλους! Μά οι άετοι του Καλούγκα άγρυπνούν και τόν σώζ ουν τυφλώνοντας τούς κροκοδείλους!...

χνει πάλι χάμω και για καλά αυτή τη φορά.

Οι κραυγές όμως των δύο Μπαντού είχαν ειδοποιήσει τους άλλους. Έτσι, πριν ή Μαλόα κατεβή από το δέντρο, ένα πλήθος Μπαντού φτάνει αλαλάζοντας στο μέρος της συμπλοκής...

Τις ίδιες όμως κραυγές έχει ακούσει κι' ο 'Ατσίδας με τον Σάμπα.

— Μικρόβιος, λέει ο 'Ατσίδας δαγκώνοντας το χαλκά του, έμένα ακούει φωνές - φωνές... Μπαντού είναι φωνές...

— Αυτό ακούω κι' εγώ, άπαντ'ά ο Σάμπα. Φαίνεται ν' ανακάλυψαν τον κύριο Τάργκα.

Ο 'Ατσίδας βγάζει το φυσοκάλαμό του κι' άρπάζοντας από τον ώμο τον Σάμπα, αρχίζει να τρέχει, λέγοντας:

— Έλα, Μικρόβιος! Τρέχει έσένα γκρήγορας! Έλα!

Τρέχουν κι' οί δυο και σε λίγα λεπτά πλησιάζουν στο μέρος της συμπλοκής.

Ο 'Ατσίδας κάνει νόημα στον Σάμπα δείχνοντάς του ένα δέντρο. Ο Σάμπα καταλαβαίνει κι' αναρριχάται πάνω σ' αυτό. Το ίδιο κάνει κι' ο 'Ατσίδας, ανεβαίνοντας στο διπλανό δέντρο...

ΚΕΦ.7. Όπου ο 'Ατσίδας φροντίζει να ταΐσει τον Καλούγκα κι' έτοιμάζει τον τάφα του!...

Σ το μεταξύ ή συμπλοκή έχει αρχίσει. Ο Τάργκα χτυπώντας μ' όλη τη δύναμη του σώματός του τον Καλούγκα, τον ρίχνει κάτω. Ο Κύ-

ριος των 'Αετών, πιασμένος με τη θηλειά του λάσου, δυσκολεύεται να κινηθί. Το λάσο το τραβά γερά ο Τάργκα, ενώ με το άλλο χέρι κρατά το μαχαίρι του.

Για μια στιγμή οί Μπαντού διστάζουν. Ξέρουν τί θα πη Τάργκα και δειλιάζουν μπροστά στον Κυρίαρχο της Ζούγκλας. Μά μια κραυγή του Καλούγκα τους ξαναφέρει στην πραγματικότητα.

Κι' όρμουν...

Μά είναι άργά. Γιατί ο πρώτος που χυμάει στον Τάργκα δέχεται ένα δηλητηριασμένο βέλος του Σάμπα και πέφτει σαν να κεραυνοβολήθηκε.

Ο δεύτερος Μπαντού δέχεται ένα δώρο από τον 'Ατσίδα στο στήθος. Τρίτος άλλο.. Τέταρτος...

Οί άλλοι Μπαντού σταματούν τρομοκρατημένοι. Αυτά τ'ά μυστηριώδη βέλη που έρχονται άγνωστο από που, τους τρομοκρατούν. Οί άετοί, έξάλλου, τ'ά όρνεα του Καλούγκα είναι άδύνατο να εισδύσουν μέσα στην πυκνή ζούγκλα, αλλά κι' αν εισδύσουν, θα είναι πάλι άδύνατο να κινηθούν μέσα στη πυκνή βλάστησι.

Στέκονται αναποφάσιστοι. Ο Καλούγκα μουγγρίζει. Ένα άλλο βέλος του Σάμπα στέλνει στη χώρα των πνευμάτων έναν άλλο Μπαντού.

Σαν να ήταν σύνθημα αυτό, οί Μπαντού κάνουν άποτομη μεταβολή και τ'ά βάζουν στα πόδια, όταν ξαφνικά βροχή από καρύδες σπάζουν τρία - τέσσερα κεφάλια.

Το δέντρο που είχε ανέβει

ὁ Ἀτσίδας ἦταν καρυδιά, ἀπ' αὐτὲς ποὺ κάνουν μεγάλες καρύδες καὶ ποὺ οἱ ἰθαγενεῖς ὀνομάζουν κοκκοφοίνικες. Τὶς «καρύντες», μ' ἄλλα λόγια, τοῦ φίλου μας τοῦ Ἀτσίδα.

Ὁ νέγρος πηδάει κάτω. Τὸ ἴδιο κάνουν κι' ὁ Σάμπα κι' ἡ Μαλόα. Κι' οἱ τρεῖς τρέχουν στὸ μέρος ὅπου ὁ Τάργκα ἐξακολουθεῖ νὰ κρατᾷ δεμένο στὸ λάσο του καὶ ξαπλωμένο κάτω τὸν Καλούγκα.

Ὁ Ἀτσίδας, κρατῶντας μιὰ πελώρια καρύδα, τρέχει καὶ τὴν χώνει στὸ ἀνοιχτὸ στόμα τοῦ Καλούγκα, πνίγοντάς του τὶς κραυγές. Ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν ἀγωνίζεται ὑπεράνθρωπα.

Τώρα τὸν κρατοῦν καὶ οἱ τέσσερις φίλοι. Εἶναι ἀδύνατο νὰ ξεφύγῃ.

Ὁ Τάργκα, ξέροντας πὼς τὸ μαχαίρι του καὶ τὰ βέλη δὲνμποροῦν νὰ διαπεράσουν τὸ φολιδωτὸ δέρμα τοῦ Καλούγκα. ἔχει μιὰ ἔμπνευσι.

Θὰ θάψῃ τὸν Καλούγκα ζωντανό, ἀνοίγοντας ἕνα βαθὺ λάκκο καὶ σκεπάζοντάς τον μὲ χῶμα, στὸ ὁποῖο θ' ὀριχνε καὶ μερικοὺς κορμούς δέντρων γιὰ βάρος.

Λέει τὴν ἀπόφασί του στοὺς φίλους του.

— Μπράβος!, κάνει ὁ Ἀτσίδας, γλείφοντας τὸ χαλκᾶ του. Βάλει καὶ καρύντες μέσα τάφο, τρώει - τρώει Καλούγκα!

Ἡ Μαλόα νοιώθει κάποια φρίκη, ἀκούγοντας τὴν ἀπόφασί αὐτή.

— Ἀλλοιῶς, λέει ὁ Τάργκα ποὺ καταλαβαίνει τί αἰσθάνεται ἡ ὁμορφὴ κοπέλλα, θὰ

βγάλη αὐτὸς ἐμᾶς ἀπὸ τὴ μέση! Κι' ἀλλοίμονο σ' ὅλους ἂν κυριαρχήσῃ ὁ Καλούγκα στὴ ζούγκλα...

— Τί θὰ κάνουμε τώρα; ρωτᾷ ὁ Σάμπα.

— Οἱ Μπαντοῦ φεύγοντας πέταξαν τ' ἀκόντιά τους, λέει ὁ Τάργκα. Πάρε ἕνα ἐσὺ κι' ἕνα ὁ Ἀτσίδας κι' ἀρχίστε νὰ σκάβετε ἐκεῖ πέρα.

Κι' ἔδειξε ἕνα μικρὸ κομμάτι γῆς, ποὺ βλάσταινε ἐπάνω του μόνο χορτάρι.

Ὁ Ἀτσίδας κι' ὁ Σάμπα ἀρπάζουν ἀπὸ ἕνα ἀκόντιο κι' ἀρχίζουν τὴ δουλειά, ἐνῶ ὁ Τάργκα μὲ τὴ Μαλόα κρατοῦν γερὰ τὸν Καλούγκα...

Ἐχει περάσει μισὴ περίπου ὥρα. Ὁ Ἀτσίδας κι' ὁ Σάμπα σκάβουν. Ὁ Τάργκα ὄρθιος, πατάει γερὰ πάνω στὸ στήθος τοῦ Καλούγκα, ἐνῶ ἡ Μαλόα τοῦ κρατᾷ γερὰ τὰ πόδια. Τὸ πράσινο τέρας μένει ἀκίνητο. Μόνο ἕνα βαθὺ μουγγρητὸ βγαίνει καμμιὰ φορὰ ἀπ' τὸ στήθος του, γιὰτὶ τὸ στόμα του εἶναι βουλωμένο μὲ τὴν καρύδα.

Τότε ὅμως συμβαίνει κάτι ἀπροσδόκητο. Ἐνας πελώριος πίθωνας, τὸ τεράστιο αὐτὸ φίδι τῆς ζούγκλας, ποὺ εἶχε πλησιάσει χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθῆ κανεὶς, τυλίγεται ξαφνικὰ στὸ σῶμα τοῦ Τάργκα!

Ἡ Μαλόα ἀφήνει μιὰ κραυγὴ ἀγωνίας καὶ τρόμου. Στὴν κραυγὴ αὐτὴ ὁ Ἀτσίδας κι' ὁ Σάμπα γυρίζουν τὰ κεφάλια τους καὶ μένουν σὰν μαρμαρωμένοι ἀπὸ τὴ φρίκη.

Τὸ σφίξιμο τοῦ πίθωνα εἶναι φοβερό. Ἄν σφίξη τὸ γενναῖο παλληκάρι, ἔτσι ὅπως εἶ-

ναι κουλουριασμένο στο σώμα του, θα του τσακίση ένα - ένα τὰ κόκκαλά του.

Ὁ Τάργκα ἀντιλαμβάνεται τὸν κίνδυνο. Κρατᾷ τὸ μαχαίρι του ἀκόμα, μὰ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ χρησιμοποίησῃ, γιὰ τί πρέπει νὰ χτυπήσῃ τὸν πίθωνα σὲ ζωτικὸ μέρος τοῦ σώματός του. Ἀλλοιῶς τὸ φοβερὸ ἔρπετό θὰ ἐξαγριωθῇ καὶ θὰ γίνῃ τρομερώτερο.

Γιὰ μιὰ στιγμή, τὸ ἀπαίσιο κεφάλι του φαίνεται μπροστὰ στὸ στήθος τοῦ Τάργκα. Ἄν χτυπήσῃ τὸν πίθωνα στὸ λαιμὸ καὶ τοῦ κόψῃ τὸ κεφάλι, ἔχει ἐλπίδες νὰ σωθῇ!

Ὁ πίθωνας τεντώνει τὸ σιχαμερὸ κεφάλι του. Μὲ μιὰν ἀστραπιαία κίνησι, ὁ Τάργκα χωρίζει τὸ κεφάλι τοῦ ἔρπετοῦ ἀπὸ τὸ σῶμα. Ἡ πίεσι τοῦ φιδιοῦ χαλαρώθηκε.

Μὰ στὴν προσπάθειά του αὐτή, χαλάρωσε κι' ὁ Τάργκα τὸ σφίξιμο τοῦ ποδιοῦ του στὸ στήθος τοῦ Καλούγκα. Κι' ἡ Μαλόα στὸν τρόμο της εἶχε ἀφήσει τὰ πόδια τοῦ τέρατος.

Ἔτσι τὴν ἴδια στιγμή ὁ Καλούγκα πετάγεται ὀρθιος. Καὶ πρὶν καλὰ - καλὰ καταλάβουν τί ἀκριβῶς συνέβη, ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν, ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὸ λάσο, ἐξαφανίζεται μέσα στὶς σκοτεινὲς λόχμες τῆς πυκνῆς ζούγκλας.

— Μᾶς ἔφυγε!, φωνάζει μ' ἀπογοήτευσί ἡ Μαλόα,

— Καλούγκας!, γρυλλίζει ὁ Ἀτσίδα. Καλούγκας! Ἐσὺ ὄχι φύγεις! Ἐγκὼ βάλλει - βάλλει καρύντες τάφο ἑσένα, τρώει - τρώει...

— Θὰ τὸν κυνηγήσουμε!,

λέει ὁ Τάργκα, ἀρπάζοντας τὸ λάσο του κι' ἓνα ἀκόντιο.

Κι' ὀρμᾷ πρὸς τὴν διεύθυνσι πού ἐξαφανίσθηκε ὁ Καλούγκα, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἄλλους...

ΚΕΦ. 8. Ὅπου ὁ Ἀτσίδα παρᾶδέχεται ὅτι ὁ Καλούγκα εἶναι ἓνας δαίμονας!

Τὸ κυνήγι αὐτὸ κρατᾷ ὥρα πολλή. Τώρα πλησιάζουν στὸν ποταμὸ Ἰπόνγκο. Εἶναι ἡ δεύτερη φορὰ πού ὁ Καλούγκα πηγαίνει πρὸς τὰ ἐκεῖ. Νὰ θέλῃ ἄρα γε νὰ τοὺς παρασύρῃ στοὺς κροκοδείλους;

Σὲ λίγο διακρίνουν μέσα ἀπ' τὰ φυλλώματα τὰ νερὰ τοῦ Ἰπόνγκο.

— Μάμπρα!, λέει ὁ Σάμπα, βλέποντας μερικοὺς κροκοδείλους.

— Οἱ κροκόδειλοι!, ψυθυρίζει ἡ Μαλόα.

Τὰ ἴχνη τοῦ Καλούγκα στὸ ἔδαφος φτάνουν ὡς τὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ. Εἶναι τώρα φανερὸ ὅτι ὁ Καλούγκα πέρασε ἀπέναντι. Κι' ἀσφαλῶς θὰ πέρασε μὲ καμμιὰ πύργα ἰθαγενῶν.

— Τώρα; ρωτᾷ ἡ Μαλόα.

Πρὶν ὅμως ἀπαντήσῃ ὁ Τάργκα, ἓνα βέλος περνᾷ ἀπὸ τὸ δεξιὸ αὐτὶ τοῦ Ἀτσίδα, χτυπώντας τον ἑλαφρὰ στὸ πέρασμά του.

— Γρρρ!, κάνει ὁ Ἀτσίδα καὶ σὰν ἀστραπὴ πέφτει κάτω, ἀνάμεσα στοὺς θάμνους.

Σ' ἓνα νόημα τοῦ Τάργκα κάνουν ὅλοι τὸ ἴδιο.

— Μᾶς παρακολουθοῦν, φαίνεται!, λέει τὸ Ἑλληνόπουλο σιγὰ στοὺς ἄλλους. Ὁ

Καλούγκα πέρασε ἀπέναντι, μὰ οἱ Μπαντοῦ του εἶναι κρυμμένοι κάπου ἐδῶ γύρω.

Σωπαίνουν καὶ μένουν ἀκίνητοι. Νεκρική σιωπή βασιλεύει γύρω.

Ξαφνικὰ ἀκούγεται μιὰ φωνὴ κουκουβάγιας.

Ὁ Τάργκα κάνει νόημα στὴ Μαλόα. Κι' αὐτός κι' ὁ Ἀτσίδας, ὅπως κι' ὁ Σάμπα, δὲν μποροῦν νὰ γελαστοῦν: ἡ φωνὴ ποὺ κάνει τὴν κουκουβάγια εἶναι ἀνθρώπινη. Τόσα χρόνια στὴ ζούγκλα μποροῦν νὰ ξεχωρίσουν καὶ τὴν ἐλάχιστη ἀπόχρωσι στοὺς ἤχους, ποὺ ἓνας ἄλλος οὔτε θὰ ὑποπτευόταν κἄν.

Ἡ φωνὴ τῆς κουκουβάγιας ξανακούγεται. Τώρα ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ἀκούγεται μιὰ ὠρυγὴ ὕαινας. Μὰ κι' αὐτὴ εἶναι ἀνθρώπινη. Ὁ Τάργκα χαμογελάει κι' ὁ Ἀτσίδας γλείφει τὸ χαλκᾶ του. Ὁ Σάμπα ἔχει βγάλει τὸ τόξο του.

Ἡ ὥρα περνάει. Ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικρατῇ νεκρική σιωπή.

Ξαφνικὰ ἓνας μαῦρος φαίνεται νὰ προχωρῇ στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ. Ὁ Ἀτσίδας βγάζει τὸ φυσοκάλαμό του κι' εἶναι ἕτοιμος νὰ τὸν στείλῃ στὸν ἄλλο κόσμο, ὅταν ὁ Τάργκα τοῦ πιάνει τὸ χέρι μὲ δύναμι.

— Μὴ ρίχνης!, ψιθυρίζει. Θέλουν νὰ μᾶς τραθήξουν σε παγίδα, γιὰ νὰ βγοῦμε ἔξω...

Ὁ Ἀτσίδας ἀκουμπᾶ κάτω τὸ φυσοκάλαμό του. Περιμένουν ἀκίνητοι.

Σὲ λίγη ὥρα ἓνας ἄλλος μαῦρος πλησιάζει στὸν δεύτερο. Ὑστερα ἓνας τρίτος.

— Ἔτσι μοῦρχεται νὰ τοὺς ρίξω κἄνα - δυό!, μουργουρίζει ὁ Σάμπα.

Ὁ Ἀτσίδας κυττάζει τὸ φυσοκάλαμό του καὶ δαγκώνει τὸ χαλκᾶ τῆς μύτης του.

— Περιμένετε ἀκόμα!, διατάζει ὁ Τάργκα.

Σὲ λίγο ἔρχεται καὶ τέταρτος, ποὺ ὅμως προχωρεῖ πέρα ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

— Τὸ νοῦ σας, λέει ὁ Τάργκα. Προσπαθοῦν νὰ μᾶς βάλουν στὴ μέση. Τώρα σὲ θέλω, Ἀτσίδα. Καὶ σένα Σάμπα! Χτυπήστε!

Ὁ Ἀτσίδας φυσάει τὸ καλάμι του, ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Σάμπα ρίχνει τὸ βέλος του. Οἱ δυὸ ἀπὸ τοὺς μαῦρους πέφτουν στὸ ἔδαφος νεκροί. Ταυτόχρονα τὸ μαχαίρι τοῦ Τάργκα σφυρίζει στὸν ἀέρα καὶ βρίσκει τὸν τρίτο στὴν καρδιά.

Ὁ τέταρτος τὸ βάζει στὰ πόδια μὰ δὲν προφταίνει. Ἐνας βέλος τοῦ Ἀτσίδα καὶ κυλιέται στὸ ἔδαφος.

Ἄγριες κραυγὲς ἀκούγονται ἀπὸ τὴν δεξιὰ μεριά, ὅπου εἶναι κρυμμένοι οἱ ἄλλοι Μπαντοῦ. Πετάγονται πιά ἔξω κι' ὀρμοῦν πρὸς τοὺς τέσσερις φίλους, ποὺ τοὺς περιμένουν.

Μόλις πλησιάζουν ὁ Τάργκα τινάζεται ἔξω ἀπὸ τοὺς θάμνους, κραδαίνοντας τὸ ἀκόντιό του. Ἐνας Μπαντοῦ κυλιέται κάτω. Οἱ ἄλλοι τραβιοῦνται πρὸς τὴν ὄχθη. Ἡ Μαλόα κάνει θαύματα μὲ τὸ δικό της ἀκόντιο. Ὁ Ἀτσίδας κι' ὁ Σάμπα δὲν χαρίζουν κάστανά.

Ἐνας Μπαντοῦ εἶναι ἕτοι-

μος νὰ χτυπήση τὴ Μαλόα. Μιὰ γερὴ γροθιά τοῦ Τάργκα τὸν στέλνει τρία μέτρα πίσω. Ἕνας κροκόδειλος ἀρπάζει τὸν Μπαντοῦ ἀπὸ τὸ πόδι καὶ τὸν τραβάει στὸ νερό, ἐνῶ ὁ μαῦρος τρομοκρατημένος, οὐρλιάζει ἀπεγνωσμένα.

Ἡ μάχη συνεχίζεται, ὅταν ἀπὸ τὴν ἀπέναντι ὄχθη φαίνεται ὁ Καλούγκα, περιστοιχισμένος ἀπὸ πέντ' ἕξ Μπαντοῦ. Μιὰ πιρόγα εἶναι δεμένη στὴν ὄχθη. Ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν καταλαβαίνει ὅτι οἱ Μπαντοῦ πρόκειται νὰ πάθουν καινούργια συμφορὰ καὶ σπεύδει σὲ βοήθειά τους.

Ὁ Τάργκα ὅμως καταλαβαίνει τὸν κίνδυνο. Γιατὶ εἶναι βέβαιος ὅτι ὁ Καλούγκα δὲν θὰ ριψοκινδύνευε χωρὶς νὰ βασίζεται στὴ βοήθεια τῶν ἀετῶν του. Κι' ὅσο καὶ γενναῖοι κι' ἂν εἶναι κι' αὐτὸς κι' οἱ φίλοι του, εἶναι κάπως δύσκολο ν' ἀντιμετωπίσουν ἐπιθεσι καὶ ἀπὸ τὴν γῆ καὶ ἀπὸ τὸν ἀέρα.

— Πίσω πιθαμὴ πρὸς πιθαμὴ!, λέει στὸν Ἀτσίδα, στὴ Μαλόα καὶ στὸ Σάμπα. Χωρὶς νὰ καταλάβουν ὅτι ὑποχωροῦμε ἐπίτηδες. Θὰ τοὺς τραθήξουμε ὡς τὰ πυκνὰ δέντρα τῆς ζούγκλας, ὥστε νὰ μὴ μποροῦν νὰ μᾶς ἐπιτεθοῦν οἱ ἀετοὶ τοῦ Καλούγκα!

Οἱ τέσσερις φίλοι ἀρχίζουν νὰ ὑποχωροῦν κανονικά. Ὁ Τάργκα δὲν εἶχε γελαστῆ. Λίγες στιγμὲς ἀργότερα καμμιά δεκαριά ἀετοὶ φαίνονται στὸν οὐρανό. Ὁ Καλούγκα εἶναι ἀποφασισμένος νὰ δώσει τὴ μάχη του.

Μὰ δὲν ἔχει ὑπολογίσει τὴν

ἐξυπνάδα καὶ τὴν γενναιότητα τῶν ἀντιπάλων του. Ἔτσι ὅταν βγαίνει ἀπὸ τὴν πιρόγα στὴν ξηρά, ἔχοντας ἀπὸ πάνω του τοὺς ἀετοὺς του, ὁ Τάργκα κι' οἱ δικοί του ἔχουν μπῆ ἀνάμεσα στὰ πυκνὰ δέντρα τῆς ζούγκλας. Οἱ ἀετοὶ δὲν μποροῦν νὰ χωθοῦν ἐκεῖ μέσα.

Ὁ Καλούγκα βγάζει ἄγριους βρυχηθμοὺς ἀπὸ τὴ λύσσα του. Ἦταν σίγουρος πὼς τοὺς εἶχε στὰ χέρια του καὶ τώρα βλέπει νὰ τοῦ ξεφεύγουν. Γιατὶ καταλαβαίνει ὅτι μονάχα μὲ τοὺς Μπαντοῦ δὲν πρόκειται νὰ κἀνη δουλειά. Δυὸ φορές τώρα τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο μὲ τοὺς δικούς του ἔχει κατατροπώσει τοὺς μαῦρους του.

Τοὺς ἀετοὺς του ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς κατατροπώσει. Μὰ τώρα, μέσα στὴ ζούγκλα οἱ ἀετοὶ του εἶναι ἀνίκανοι νὰ δράσουν...

Τυφλὸς ἀπὸ τὴν ὀργή, ὀρμᾶ πρὸς τὸ μέρος τοῦ Τάργκα. Ὁ Ἑλληνας ὑποχωρεῖ γρήγορα. Θέλει νὰ τὸν φέρη πιὸ μέσα. Καὶ ξαφνικά, πρὶν ὁ Καλούγκα ἀντιληφθῆ τίποτα, τὸ λάσο τοῦ Ἑλληνα σφυρίζει στὸν ἀέρα. Ὁ Καλούγκα βρίσκεται τυλιγμένος στὸ λάσο, ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ Μαλόα τὸν χτυπᾶ στὸ κεφάλι μὲ τὸ ξύλο τοῦ ἀκοντίου της. Ὁ Καλούγκα βγάζει ἄγριες ἀναρθρες κραυγές καὶ φαίνεται σὰν νὰ ζαλίζεται.

Στὸ μεταξὺ ὁ Ἀτσίδα κι' ὁ Σάμπα, πίσω ἀπὸ δυὸ δέντρα δουλεύουν ὁ ἕνας τὸ φυσοκάλαμό του κι' ὁ ἄλλος τὸ τόξο του, γιατί οἱ Μπαντοῦ εἶ-

χαν τρέξει πίσω από τον Καλούγκα. Μπροστά στα βέλη του, οί μαύροι στέκονται αναποφάσιστοι.

Ο Τάργκα όμως δὲ χάνει καιρό. Ἐτσι ὅπως φαίνεται μισοζαλισμένος ὁ Καλούγκα, τὸν τραβά μετὸ λάσο καὶ τὸν κολλᾷ σ' ἓνα δέντρο. Κάνει νόημα στὴ Μαλόα, ποὺ καταλαβαίνει ἀμέσως καὶ τρέχοντας φέρνει ἀρκετὲς γερὲς κληματίδες.

Τώρα ὁ Καλούγκα, δεμένος γερὰ στὸ δέντρο, ἐξακολουθεῖ νὰ μουγγρίζη. Βλέποντας πέρα τοὺς Μπαντοῦ νὰ στέκονται ἀναποφάσιστοι, τοὺς φωνάζει κάτι στὴ γλώσσα τους.

Ο Τάργκα ποὺ ξέρει τὴ γλώσσα τῶν Μπαντοῦ, καταλαβαίνει ὅτι τοὺς διατάζει νὰ καταβάλουν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ τὸν ἀπελευθερώσουν. Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρό, τρέχει πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀτσίδα καὶ τοῦ Σάμπα.

— Ἀπάνω τους!, φωνάζει.

Κι' οἱ τρεῖς φίλοι ὀρμοῦν ἐναντίον τῶν Μπαντοῦ, ποὺ δὲ χρειάστηκαν καὶ πολὺ γιὰ νὰ τὸ βάλουν στὰ πόδια. Τοὺς καταδιώκουν γιὰ λίγο, μὰ ὕστερα, βλέποντας ὅτι ἡ καταδίωξι μέσα στὴν πυκνὴ ζούγκλα ἦταν μάταιη, σταματοῦν.

— Πᾶμε, Καλούγκας τώρα!, λέει ὁ Ἀτσίδα. Ἐγκὼ περιποιεῖται καλὰ - καλὰ! Ντώσει φάει - φάει καρύντες ἄσπαστος, κάνει Καλούγκα σκάσει - σκάσει...

Γυρίζουν γρήγορα πρὸς τὸ μέρος, ποὺ εἶχαν ἀφήσει τὸν Καλούγκα δεμένο καὶ τὴ Μαλόα, ὅταν ὁ Τάργκα βγάζει μιὰ κραυγὴ ἀγωνίας: ὁ Κα-

λούγκα δὲν εἶναι ἐκεῖ! Καὶ μαζί μ' αὐτὸν ἔχει ἐξαφανιστῆ κι' ἡ Μαλόα!

Ὁ Ἀτσίδα δαγκώνει τὸ χαλκᾶ του ἀπὸ τὸ θυμό.

— Αὐτὸ ὅχι εἶναι ἄνθρωπο, εἶναι νταίμονος!, γρυλλίζει.

— Μὰ θὰ τὸν βροῦμε!, λέει ὁ Τάργκα. Κι' ἀλλοίμονό του, ἂν ἔπαθε τίποτα ἡ Μαλόα!

ΚΕΦ. 9. Ὅπου ὁ Ἀτσίδα ψέλνει νεκρώσιμες εὐχές...

Τί εἶχε γίνει ὁ Καλούγκα κι' ἡ Μαλόα;

Ὅταν ὁ Τάργκα μετὸν Ἀτσίδα καὶ τὸν Σάμπα ἀπομακρύνθηκαν κυνηγώντας τοὺς Μπαντοῦ, ἡ Μαλόα στάθηκε νὰ φυλάῃ τὸν Καλούγκα.

Δὲν ἔχει ὅμως ἀντιληφθῆ ἓνα πρᾶγμα. Ὅτι ἓνας Μπαντοῦ ἔχει καταφέρει νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ νὰ κρυφτῆ ἀνάμεσα σὲ κάτι θάμνους.

Ἐτσι, ἐνῶ ἡ Μαλόα κυττάζει πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἔχει ἀπομακρυνθῆ ὁ Τάργκα, ὁ Μπαντοῦ πλησιάζει πίσω της καὶ μετὸ πίσω μέρος τοῦ ἀκοντίου της τῆς δίνει ἓνα χτυπημα στὸ κεφάλι.

Τὸ φῶς σκοτεινιάζει γύρω στὴν ὄμορφη κοπέλλα, ποὺ χάνει τὶς αἰσθήσεις της καὶ πέφτει ἀναίσθητη.

Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ ὁ μαύρος Μπαντοῦ μ' ἓνα μυχάρι κόβει τὶς κληματίδες, μετὶς ὁποῖες εἶναι δεμένος ὁ Καλούγκα. Τὸ πράσινο τέρας εἶναι τώρα ἐλεύθερο!

Δείχνοντας τὴν ἀναίσθητη Μαλόα, ὁ Καλούγκα δίνει μιὰ

διαταγή στον Μπαντού. Αυτός σκύβει και πιάνοντάς την τήν ρίχνει στους ώμους του κι' ακολουθεί τον Καλούγκα.

"Ετσι όταν γυρίζουν ο Τάργκα με τον 'Ατσίδα και τον Σάμπα στο μέρος αυτό, δεν βρίσκουν κανένα...

Μα ο Τάργκα δεν είναι απ' αυτούς που τα χάνουν. Κυττάζει γύρω του για να ανακαλύψη τα ίχνη του Καλούγκα. Μα ή βλάστησι είναι πυκνή και δύσκολα διακρίνει κανείς ίχνη.

'Ο Σάμπα όμως είναι αφθαστος σ' αυτές τις δουλειές. Θα μπορούσε ν' ανακαλύψη ακόμα και ίχνη πουλιών στον... αέρα!

Το μαχαίρι του 'Ελληνόπουλου θαυματουργεί!...

"Ετσι αναλαμβάνει να οδηγήση τους άλλους.

Προχωρούν γρήγορα. Τώρα κατεβαίνουν την άριστερη όχθη του ποταμού 'Ιπόνγκο.

Στο υγρό έδαφος της όχθης, τα ίχνη διακρίνονται πιο καλά. Πλάϊ στ' αποτυπώματα των σουβλερών ποδιών του Καλούγκα, διακρίνονται τα πέλματα γυμνού ποδιού.

— Τα πόδια έχουν αφήσει βαθειά ίχνη, λέει ο Σάμπα. 'Ο Μπαντού είναι φορτωμένος με κάτι βαρύ..

— Θα κουβαλάει τή Μαλόα!, λέει ο Τάργκα.

— Κύριος Μαλόα πρέπει είναι ζωντανός, προσθέτει ο 'Ατσίδας. 'Αλλοιώς όκι κρατάει ώμους Μπαντού..

'Η σκέψις αυτή καθησυχάζει τον Τάργκα κάπως. Πρέπει όμως να βρουν τή Μαλόα και να την ελευθερώσουν, πριν είναι πια πολύ άργά!

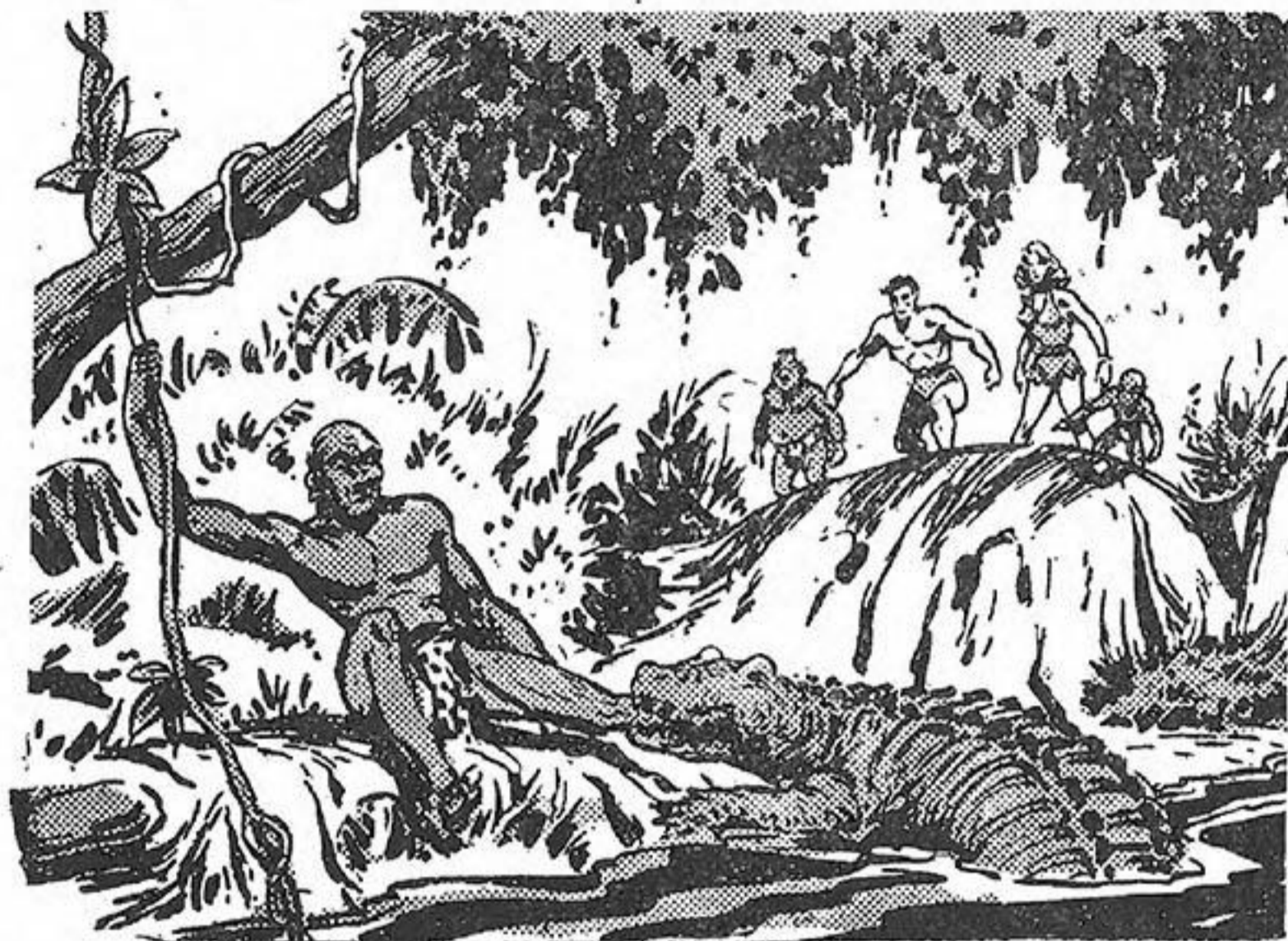
Μια σκιά ξαφνικά σκεπάζει τον ουρανό. Είναι ένας πελώριος αετός. Δείγμα πως ο Καλούγκα είναι κάπου εκεί γύρω. "Ενα βέλος του Σάμπα τον ρίχνει στο ποτάμι.

— Εγκώ όκι καταλαβαίνει, λέει ο 'Ατσίδας. Πώς αετός ακούει - ακούει Καλούγκα και κάνει - κάνει ό,τι γέλει Καλούγκας;

— Θα τὸ μάθουμε αυτό και γρήγορα μάλιστα, αντίαντάει ο Τάργκα.

"Εχουν πλησιάσει σ' ένα ξέφωτο τώρα. Προχωρούν με έντεταμένη τήν προσοχή. 'Εδῶ γύρω πρέπει νάναι ο Καλούγκα.

Και πράγματι, τὸ τεράστιο

Τὰ τρομερὰ σαγόνια τοῦ ἀμφίβιου τέρατος τὸν ἀρπάζουν καὶ τὸν τραβοῦν στὸ νερὸ καὶ στὸ θάνατο!

τέρας φαίνεται ὄρθιο στὴ μέση τοῦ ξέφωτου. Ἡ Μαλόα ἔχει συνέλθει καὶ εἶναι καθισμένη στὸ ἔδαφος, ἐνῶ δίπλα τῆς ὄρθιος στέκει ὁ Μπαντοῦ, πού εἶχε ἀπελευθερώσει τὸν Καλούγκα.

— Αὐτὸ τὸ Μπαντοῦ ντῶσει - ντῶσει ἐμένα, κύριος Τάργκα, λέει ὁ Ἀτσίδας, γλείφοντας τὸ χαλκᾶ του. Ντῶσει ἐμένα, ἐγκὼ κανονίσει κολὰ-καλὰ αὐτός!

— Στὸν χαρίζω, ἀπαντᾶ χαμογελῶντας ὁ Τάργκα.

Ὁ Ἀτσίδας κάνει νὰ προχωρήσει, μὰ ὁ Τάργκα τὸν ἐμποδίζει.

— Τὸ μέρος εἶναι ἀνοιχτό, ψιθυρίζει στὸ νέγρο. Ἐγὼ θ'

ἀντιμετώπισω τὸν Καλούγκα. Ὅμως εἶναι σίγουρο πὼς κάποιος ἀετὸς θὰ φανῆ. Μόλις κανονίσης, λοιπόν, τὸν Μπαντοῦ κι' ἐσύ κι' ὁ Σάμπα, θὰ προσέχετε μήπως φανοῦν τὰ ὄρνεα αὐτά, στὸ διάστημα πού ἐγὼ θὰ πιαστῶ μὲ τὸν Καλούγκα.

Ὁ Ἀτσίδας γλείφει τὸ χαλκᾶ του. Μπροστὰ ὁ Τάργκα καὶ πίσω του οἱ δυὸ φίλοι προχωροῦν προσεκτικά. Ἐχουν πλησιάσει ἀρκετὰ τώρα...

Πρῶτος ὁρμάει ὁ Τάργκα σὰν λιοντάρι πάνω στὴ λείσ του. Ὁ Καλούγκα, ξαφνιασμένος, πέφτει κάτω. Κι' οἱ δυὸ τους κυλιοῦνται στὸ χῶ-

μα. Ὁ Ἀτσιδάς στὸ μεταξὺ δίνει μιὰ γερὴ γροθιά στὸν Μπαντού, ποὺ ζαλίστηκε. Ἀμέσως τὸν ἀρπάζει, τὸν σηκώνει ψηλά, λές κι' ἦταν φτισγμένος ἀπὸ φελλό, καὶ τὸν πετάει στὸ ποτάμι.

Πρὶν ὁ Μπαντού καταλάβῃ καλὰ-καλὰ τί εἶχε συμβῆ, βρίσκεται κιόλας στὸ φοβερὸ ρύγχος ἑνὸς κροκοδείλου.

— Καλὸ ὄρεξος!, φωνάζει ὁ Ἀτσιδάς, ἐνῶ ἀκούγεται τὸ τρίξιμο τῶν κοκκάλων τοῦ μαύρου, ποὺ σπάζουν κάτω ἀπὸ τὰ τρομερὰ δόντια τοῦ φρικαλέου ἔρπετου.

Τρέχει σὲ μιὰν ἄκρη, ἀπέναντι στὸν Σάμπα, καὶ στέκεται ἀκίνητος μὲ τὸ πρόσωπο στραμμένο πρὸς τὸν οὐρανό, περιμένοντας τὴν ἄφιξι τῶν ἀετῶν.

Στὸ μεταξὺ ὁ Τάργκα μὲ τὸν Καλούγκα παλεύουν ἄγρια, λυσσασμένα. Τὸ φολιδωτὸ δέρμα τοῦ τέρατος γλυστράει πολλὲς φορές κάτω ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἑλληνόπουλου. Μὰ δὲν τὸν ἀφήνει.

Εἶναι ἀποφασισμένος νὰ δώσῃ ἕνα τέλος σ' αὐτὸ τὸ φοβερὸ κίνδυνο τῆς ζούγκλας. Ὅσο ὁ Καλούγκα εἶναι στὴ ζωὴ, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀσφαλῆς.

Ἕνας ἀετὸς φαίνεται στὸν οὐρανό. Κι' ὕστερα ἄλλος... Μὰ δὲν προλαβαίνουν, γιατί τὸ φυσοκάλαμο τοῦ Ἀτσιδά καὶ τὸ τόξο τοῦ Σάμπα τοὺς στέλνουν στὸ ποτάμι.

Ὑστερα φαίνεται τρίτος... τέταρτος...

Κανένα ὅμως ἀπὸ τὰ ὄρνεα αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ πλησιάσῃ

καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν Καλούγκα.

Ὁ Ἀτσιδάς βγάζει συνεχῶς ἄγρια γουργουρητὰ καὶ γλείφει τὸ χαλκῶ του.

— Μικρόβιος!, φωνάζει ξαφνικά. Ἄμα τελειώνει ἀετὸς, ἐστὶ πηγκαίνεις φέρνει καρύντες... Ἐγκὼ πεινάει - πεινάει πολὺ!

Χωρὶς νὰ μιλήσῃ, ὁ Σάμπα ρίχνει τὸν πέμπτο ἀετό...

Ἡ πάλῃ Τάργκα—Καλούγκα συνεχίζεται.

Σὲ μιὰ στιγμή ὁ Ἕλληνας κατορθώνει καὶ πιάνει τὸ λάσο του, ποὺ στὴν πάλῃ ἔχει λυθῆ καὶ βρίσκεται στὸ ἔδαφος.

Ἡ Μαλόα παρακολουθεῖ μὲ ἀγωνία...

Ὁ Τάργκα κατορθώνει σὲ μιὰ στιγμή καὶ τυλίγει τὸ λάσο στὰ μπράτσα τοῦ Καλούγκα. Ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν δυσκολεύεται τώρα νὰ κινηθῆ. Ὁ Ἕλληνας σφίγγει περισσότερο τὸ λάσο του.

Ἡ Μαλόα καταλαβαίνει ὅτι πρέπει νὰ ἐπέμβῃ τώρα κι' αὐτῆ. Τρέχοντας πιάνει τὴν ἄκρη τοῦ λάσου καὶ δένει τὰ πόδια τοῦ Καλούγκα, ποὺ κλωτσᾶ ἀπεγνωσμένα.

Τώρα τὸ τέρας μένει ἀκίνητο. Δὲν εἶναι σὲ θέσῃ πιά νὰ παλαίψῃ.

Ὁ Τάργκα σκύβει καὶ τὸ σηκώνει ψηλὰ στὰ χέρια. Πλησιάζει στὸ ποτάμι.

Ἕνας κροκόδειλος στέκει μ' ἀνοιχτὸ τὸ ρύγχος του. Περιμένει τὴ λεία του...

Ἕνα «πλάφ» ἀκούγεται κι' ὁ Καλούγκα βρίσκεται στὸ νερό!

Ὁ κροκόδειλος τὸν ἀρπά-

ζει από τὸ πόδι καὶ τὸν τρα-
βᾶ στὰ σκοτεινὰ νερά...

— Αἰώνιος τὸ μνήμη!, λέει
ὁ Ἀτσίδαας γελώντας.

— Ἀμήν!, κάνει ὁ Σάμπα.

— Ἐσὺ ὄκι λέει = λέει ἀ-
μήν - ξαμήν!, γρυλλίζει ὁ Ἀ-
τσίδαας. Ἐσὺ πάει - πάει φέ-
ρει καρύντες, Μικρόβιος! Ἐ-
γκὼ ντουλέψει = ντουλέψει πο-
λύ, πεινάει-πεινάει πολύ, πό-
ντιας ἐμένα τρέμει πολύ! Ἐ-
σὺ ὄκι πάει - πάει φέρει κα-
ρύντες, ἐγὼ πιάνει - πιάνει ἐ-
σένα, ψήσει - ψήσει ἐσένα,
φάει-φάει ἐσένα!

Ὁ Τάργκα κι' ἡ Μαλόα
γελοῦν. Ἐπειτα γυρίζουν καί,
ὄλοι μαζί, χώνονται μέσα στὴ
ζούγκλα, ποὺ ἔχει τώρα ἀπταλ

λαγῆ ἀπὸ τὸν πιὸ τρομερὸ ἐ-
φιάλτη της!

Ἔχει ὅμως στ' ἀλήθεια ἀ-
παλλαγῆ ἀπὸ τὸν Καλούγκα;
Ἔχει ἐξοντωθῆ ὁ Κύριος τῶν
Ἀετῶν, ὁ πιὸ τρομερὸς καὶ
πιὸ τερατώδης ἐχθρὸς, ποὺ
γνώρισε ποτὲ ἢ ζούγκλα;

Αὐτὲς οἱ σκέψεις περνοῦν
ἀπὸ τὸ μυαλὸ τοῦ Τάργκα,
καθὼς βαδίζει δίπλα στὴ Μα-
λόα. Φωνὲς διακόπτουν τὰς
στοχασμούς του.

Εἶναι ὁ Ἀτσίδαας, ποὺ φω-
νάζει στὸν Σάμπα:

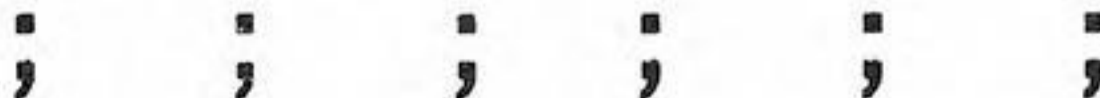
— Μικρόβιος! Κάνει - κά-
νει γκρήγκορα! Ἐσὺ ὄκι φέ-
ρει γκρήγκορα καρύντες, ἐ-
γκὼ πετάνει - πετάνει!

ΤΕΛΟΣ

Πρωτότυπο Ἑλληνικὸ κείμενο ὑπὸ ΘΑΝΟΥ ΑΣΤΡΙΤΗ
Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις. Ἀποκλειστικότης «Ἑπερανθρώπου».

Σὲ λίγο καιρὸ ὄλα τὰ Ἑλληνόπουλα θὰ δοκιμάσουν
μιὰ εὐχάριστη ἔκπληξι! Ὁ κ. Θᾶνος Ἀστρίτης, ποὺ
πάντα ἢ μόνη του σκέψις εἶναι νὰ προσφέρῃ στὰ
παιδιὰ μορφωτικὰ καὶ συναρπαστικὰ ἀναγνώσματα,
ἐτοιμάζει κάτι ποὺ θὰ σᾶς ἀφήσῃ ὄλους κατάπλη-
κτους.

Τὸ ἐπόμενο τεύχος τοῦ «Υπερανθρώπου», τὸ 81, ποὺ κυκλοφορεῖ τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα με τὸν τίτλο

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

εἶναι κάτι ἐντελῶς πρωτότυπο, κάτι ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ θὰ διαβάσετε!

Ἕνα τρομερὸ ἔγκλημα γίνεται στοὺς οὐρανοὺς, ἀνάμεσα στ' ἄστρα, καὶ ἡ «Ἀστυνομία τῶν Πλανητῶν» ἀναλαμβάνει νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν ἔνοχο!

Φυσικά, παίρνει μέρος στὶς ἀναζητήσεις καὶ ὁ διακεκριμένος ντέτεκτιβ... Κοντόστούπης, μαζί με τοὺς... βοηθοὺς του, τοὺς Ὑπερανθρώπους!

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Εἶναι μιὰ περιπέτεια γεμάτη δράσι καὶ μυστήριο, γοργὰ συναρπαστικὰ ἐπεισόδια, πρωτότυπη πλοκὴ καὶ συγκρούσεις Γιγάντων!

Κανένας δὲν πρέπει νὰ χάσῃ τὸ τεύχος

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

Εἶναι κάτι ποὺ θὰ γοητεύσῃ καὶ θὰ συγκλονήσῃ ἀκόμα καὶ τοὺς πιὸ ἀπαιτητικοὺς ἀναγνώστες.

Τὸ ἐπόμενο τεύχος τοῦ «Τάργκα», τὸ 19, ποὺ κυκλοφορεῖ τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα μὲ τὸν τίτλο

Ο ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΧΑΛΑΣΤΗΣ

~~~~~

εἶναι μιά περιπέτεια γεμάτη ἀγωνία καὶ ἐκπληκτικὰ ἐπεισόδια, γεμάτη δράσι καὶ συναρπαστικὴ πλοκή!

Ὁ Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν, κάνει πάλι τὴν ἐμφάνισί του καὶ διεκδικεῖ ἀπὸ τὸν Τάργκα τὴν Κυριαρχία τῆς Ζούγκλας!

Ἀνθρώποι καὶ ἀγρίμια, ἔρπετὰ καὶ πουλιά, τρέμουν ὅταν κἀνὴ τὴν ἐμφάνισί του

Ο ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΧΑΛΑΣΤΗΣ

~~~~~

καὶ σκορπάει τὸν πανικό, τὴ φρίκη καὶ τὸ θάνατο! Τὸ Ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο, ὁ Κυρίαρχος τῆς Ζούγκλας, ἀναλαμβάνει γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ νὰ σώσῃ τὴ ζούγκλα ἀπὸ τρομακτικοὺς κινδύνους!

Ο ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΧΑΛΑΣΤΗΣ

~~~~~

Μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες περιπέτειες ζούγκλας, ποὺ ἔχετε διαβάσει ποτέ!

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΑΤΣΙΔΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΝΤΟΣΤΟΥΠΗ

Κύριος Κοντοστούπος,

Ἐσὺ γιατίι γκράφει - γκράφει μετανοιώσει ἐσέ-
να γιατίι ὄκι ντείρει πολὺ ἐμένα; Ἐσὺ κακὸς ἄνθρω-
πο εἶναι, Κοντοστούπος! Ἐγκὼ ταῖσει - ταῖσει ἐσέ-
να, ἐσὺ ντείρει ἐμένα!

Ἐγκὼ ὅμως τώρα ἀγκριέψει πολὺ! Ἐγκὼ βρῆ
ἕνας μεγκάλο βόας, φίντι μακρὸν - μακρὸν, χοντρὸν -
χοντρὸν, κάνει αὐτὸ σκυλὶ ντικό μου, πάει - πάει αὐ-
τὸ ὅπου πάει ἐμένα, φυλάει ἐμένα!

Ἐσὺ τώρα ἔρτει Ἀφρικανικὴ ἂν ἐσὺ βαστάει κό-
τσια ντικά σου! Βόας ντικό μου ἀρπάξει ἐσένα, τυ-
λίξει ἐσένα, σπάσει - σπάσει κόκκαλος ντικό σου,
«χλάπ» καταπιῆ ἐσένα, ἡσυχάσει ἐμένα!

Ἐλα, Κοντοστούπος! Ἐγκὼ περιμένει ἐσένα,
ντώσει ἐσένα πολὺς καρπούτζις, πολὺς πεπόνις, πο-
λὺς τζαρκάντις, φάει - φάει ἐσὺ χορτάσει ἐσένα, γε-
μίσει πολὺ κοιλιὰ ντικό σου!

Ἐπειτα βόας ντικό μου καταπιῆ ἐσένα, κατα-
πιῆ καὶ καρπούτζις, πεπόνις, τζαρκάντις, πὺ εἶναι
μέσα κοιλιὰ ντικό σου.

Ἐλα, Κοντοστούπος! Περάσει ἐσὺ καλὰ μέσα
κοιλιὰ βόας! Ἐγκὼ μόνο ἕνας φόβος ἔκει: Βόας ντι-
κό μου μπορεῖ πάθει... ντηλητηρίασος ἅμα φάει -
φάει ἐσένα!

Χά, χά, χά! Ἐλα, Κοντοστούπος!

Ἐγκὼ ὄκι φίλο-φίλο ντικό σου
ΑΤΣΙΝΤΑΣ

**ΚΑΘΗΚΟΝ ΟΛΩΝ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ**

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ
ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Λίγες μόνο μέρες θα μείνη σὲ κυκλοφορία ὁ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

Σὲ λίγο θὰ ἀποσυρθῆ γιὰ νὰ σταλοῦν, ὅσα ἀντίτυπα ἔχουν ἀπομείνει, στὸ Ἐξωτερικό! Ὅσοι, λοιπόν, δὲν ἀγοράσατε ἀκόμα τὸν «Εἰκονογραφημένο Ὑπεράνθρωπο», μὴ χάνετε οὔτε στιγμή! Κινδυνεύετε νὰ μείνετε χωρὶς ἀντίτυπο!

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ

ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

Μιὰ συναρπαστικὴ περιπέτεια ὅλο εἰκόνες, ποὺ ἀποδίδεται ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ! 36 σελίδες!
130 εἰκόνες!

Ἑβδομαδιαία Βιβλία
Ἡρωϊκῶν Περιπετειῶν.Γραφεῖα: Λέκκα 23
Ἀριθ. Τηλεφ. 36.373Τὰ προηγούμενα τεύχη πωλοῦνται στὰ
γραφεῖα μας, ποὺ εἶναι ἀνοικτὰ κά-
θε μέρα 9—1½ καὶ 5—7, ἐκτὸς τοῦ
ἀπογεύματος τῆς Τετάρτης.Διευθύνσεις: Οἶκον. Δ)τῆς: Γεώργιος Γεωργιάδης, Σφιγγὸς 38.
Ἀρχισυντάκτης: Στέλιος Ἀνεμοδουράς, Λ. Θησέως 323. Προϊ-
στάμενος τυπογραφείου: Γεώργιος Γεωργαλάς, Μεγίστης 19.**ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ**

1) Ὁ κυρίαρχος τῆς Ζούγκλας.	11) Ἴπτάμενος Τρόμος.
2) Ἡ σπηλιὰ μὲ τὰ Διαμάντια.	12) Τὸ φαρμάκι τῆς κόμπρας.
3) Ζοῦμπο, ὁ Ἱερὸς Ἐλέφαντας.	13) Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Μαλδά.
4) Ὁ φύλακας τῶν Θησαυρῶν.	14) Στὸ βωμὸ τοῦ Μαύρου Δαί- μονα.
5) Μαλόα, τὸ Κορίτσι -Τίγρις.	15) Πιθηκάνθρωποι τοῦ Μπουάνα.
6) Τάργκα, ὁ Λευκὸς Σίφουνας.	16) Κυνηγὸς Ἀνθρώπων.
7) Μονομαχία Βασιλέων.	17) Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἄετῶν.
8) Συναγερμὸς στὴ Ζούγκλα.	18) Τὸ Λάσσο τοῦ Ἑλληνα.
9) Ζανούρ ὁ προδότης.	
10) Στὴ φωλιὰ τοῦ Ζανούρ.	

ΟΙ ΤΟΜΟΙ

Τοῦ «Τάργκα» καὶ τοῦ «Ἵπερανθρώπου»

Μὲ τὸ τεύχος 8 τοῦ «Τάργκα» καὶ 72 τοῦ «Ἵπερανθρώπου» συμπληρώθηκαν ὁ 1ος καὶ ὁ 9ος τόμος τῶν ἀγαπημένων σας περιοδικῶν.

Ἡ Διεύθυνσις, θέλοντας νὰ προσφέρῃ πάντα κάτι καλύτερο στοὺς ἀναγνώστες μας, ἀποφάσισε νὰ δένη στὸ ἐξῆς τοὺς τόμους μὲ πολυτελὲς πανόδετο καὶ χρυσοτυπωμένο δέσιμο! Καμμιά ἐπιβάρυνσις τῆς τιμῆς δὲ θὰ γίνῃ! Δηλαδή, γιὰ τὴ βιβλιοδεσία, θὰ πληρώνετε στὸ ἐξῆς 5.000 δραχμὲς καὶ θὰ ἀποκτᾶτε ἕναν καλλιτεχνικὸ τόμο ποὺ θὰ σᾶς γοητεύῃ μὲ τὴν ἐμφάνισί του!

Φυσικὰ, οἱ παλαιότεροι τόμοι θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ δένωνται ὅπως πρὶν καὶ μὲ τὴν ἴδια τιμὴ (5.000 δραχμὲς).

Γιὰ τοὺς ἀναγνώστες τῶν ἐπαρχιῶν θὰ ὑπολογί-
ζεται καὶ μιὰ ἐπιβάρυνσις ἀπὸ 2.000 δρχ. γιὰ ταχυ-
δρομικά, γιὰτὶ τὰ τέλη τοῦ ταχυδρομείου αὐξήθηκαν
πολὺ τὸν τελευταῖο καιρό.

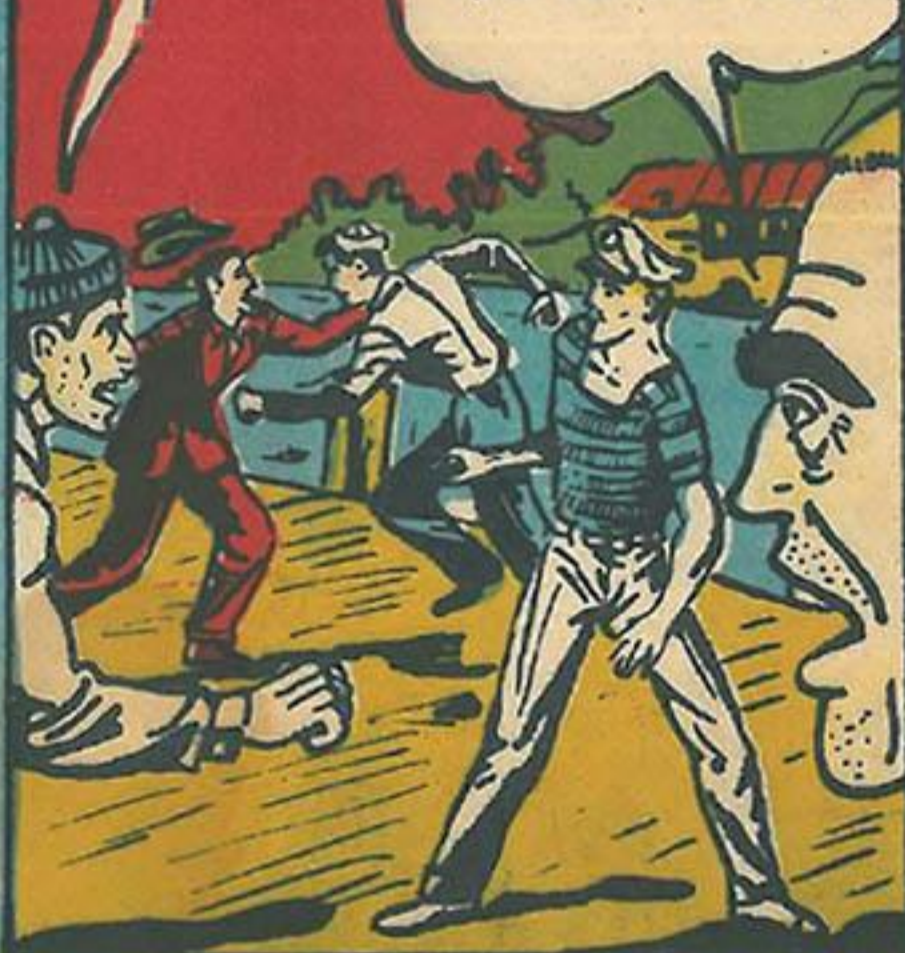

ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ.

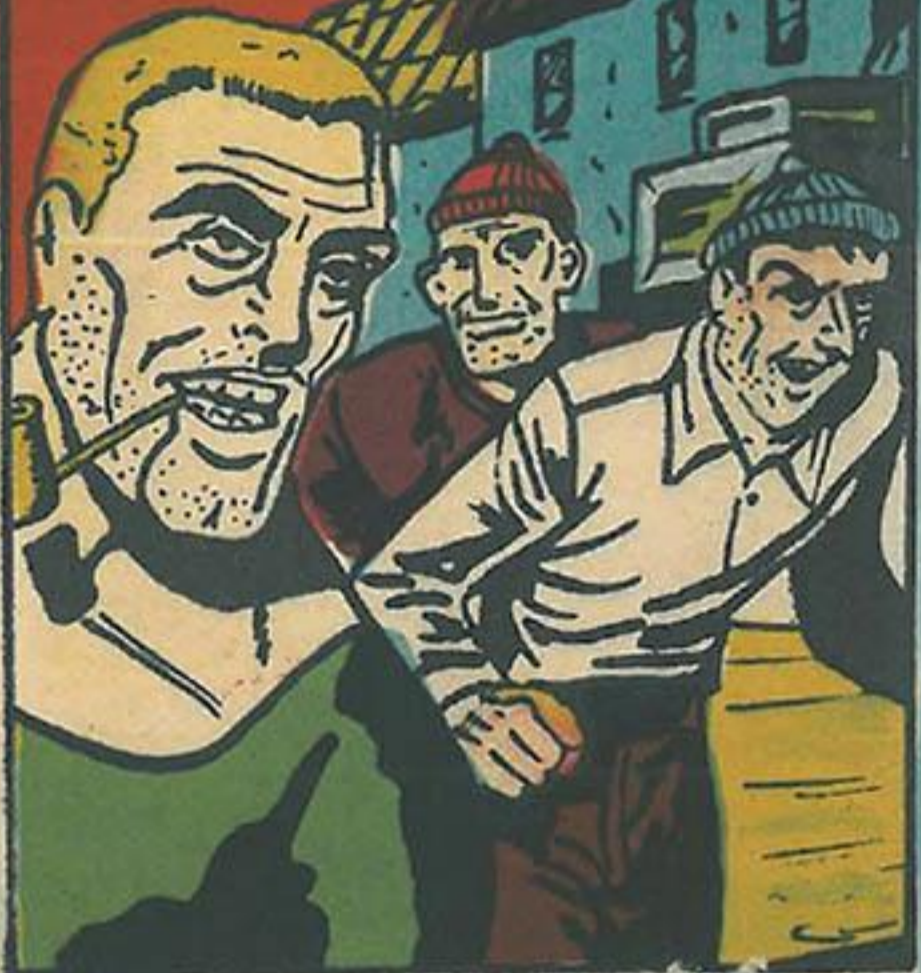
ΣΑΦΝΙΚΑ...

ΧΑΝΣΕΝ! ΚΥΤΤΑ!
ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ!

ΝΑΙ!
ΚΑΙ Ο ΜΑΪΚ!
ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ
ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΠΙΑΣΑΝ
ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΛΑ-
ΘΡΕΜΠΟΡΙΟ ΕΔΩ
ΚΑΙ 2 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ
ΜΑΣ ΕΒΑΛΑΝ ΦΥΛΑΚΗ

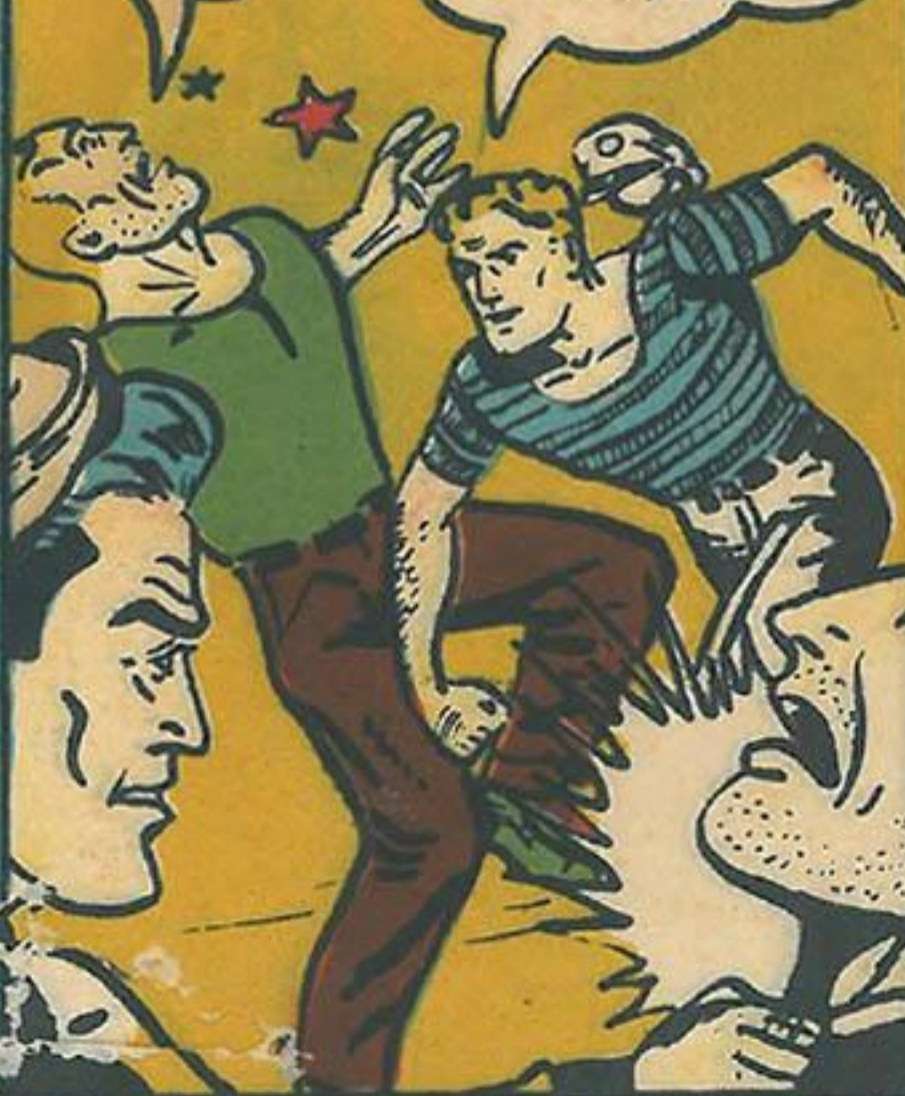

ΕΛΑΤΕ ΠΑΙΔΙΑ!
ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΝΑ ΤΟΥΣ ΞΕΠΛΗ-
ΡΩΣΟΥΜΕ!

ΘΑ ΣΕ ΤΣΙΑΚΙΣΩ,
ΓΕΡΑΚΙ! ΩΧ!

Ο ΧΑΝΣΕΝ!
ΕΙΣΑΙ ΒΛΕΠΩ ΞΕΡΟ-
ΚΕΦΑΛΟΣ ΟΠΩΣ ΠΑ-
ΝΤΑ!

ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ....

ΤΟΥΣ ΔΕΙΡΑΜΕ ΓΙΑ ΚΑΛΑ!
ΔΕΝ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΝΑΧΟΥΝ
ΟΡΕΞΗ ΓΙ' ΑΛΛΟ ΞΥΛΟ!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ